Ціна 1,50 грн

Волинський Монітор

Двотижневик
Dwutygodnik

Monitor Wołyński

№ 2 (82) 30.01.2013

www.monitor-press.com

Rocznica śmierci Wisławy Szymborskiej

Річниця смерті Віслави Шимборської

Tu leży staroświecka jak przecinek
autorka paru wierszy.
Wieczny odpoczynek
raczyła dać jej ziemia (…)
Przechodniu, wyjmij z teczki mózg elektronowy
i nad losem Szymborskiej podumaj przez chwilę.

Wisława Szymborska

Тут лежить старосвітська як кома
авторка кількох віршів.
Вічний спочинок
повеліла дати їй земля (…)
Перехожий, вийми з папки мозок електронний
і над долею Шимборської подумай хвилину.

Віслава Шимборська

1 lutego 2013 roku mija pierwsza rocznica śmierci polskiej poetki, laureatki Nagrody Nobla w dziedzinie literatury – Wisławy Szymborskiej. Odejście mistrzyni słowa napawa nas smutkiem i przywołuje wspomnienia, świadczące o tym, że świat Kultury poniósł niepowetowaną stratę: „Była absolutnie wybitną poetką, brylantem klasy światowej, a z drugiej strony, osobą wielkiej skromności, wielkiej życzliwości i wielkiej ciekawości świata (…)" - mówił przed rokiem minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdan Zdrojewski. Można jednak odnieść wrażenie, że Jej śmierć w paradoksalny sposób przywraca Ją życiu. Dbają o to Jej Przyjaciele i całe grono anonimowych czytelników, którzy sięgając po dzieła Wisławy Szymborskiej budują pamięć o Niej. To dzięki nim żyją Jej wiersze i to, co miała do powiedzenia światu. Tomasz Jastrun, poeta i prozaik powiedział, że „mnóstwo powiedzeń i fragmentów jej wierszy, weszło w krwioobieg języka. To właśnie dowód, że poeta jest żywy". Ale najważniejszym zdaniem w polskiej poezji pozostanie zdanie z wiersza „ Minuta ciszy po Ludwice Wawrzyńskiej": „Tyle wiemy o sobie, ile nas sprawdzono".

„Wystarczy" to tytuł tomu z ostatnimi utworami, który ukazał się już po Jej śmierci, dzięki Wydawnictwu „a5" w Krakowie. Michał Rusinek, wieloletni sekretarz Wisławy Szymborskiej powiedział, że ta książka „jest ewenementem, bo pokazuje pracę poetki począwszy od notatki, bardzo nieczytelnej i robionej tylko dla siebie, poprzez maszynopis z ręcznymi poprawkami, aż po wersję ostateczną, którą osiągnęło 13 wierszy." Skąd tytuł Wystarczy? Ryszard Krynicki poeta i przyjaciel polskiej noblistki, wspomina w części trzeciej książki „Zamiast posłowia", wcześniejsze rozmowy z Panią Wisławą na temat wydania tomu, w czasie których „powiedziała przekornie, że ma już gotowy tytuł: „Wystarczy", co zabrzmiało wtedy jak żart (…) miałem nadzieję, że pozostanie żartem, bo nie mogłem pogodzić się z jego znaczeniem. Wierzyłem, że nie będzie to ostatnia książka Poetki, tak bardzo ważnej przecież nie tylko dla mnie. Los chciał inaczej, nie pozwolił jej nawet tej książki ukończyć".

Po Wystarczy sięgam często i czytam uważnie, wręcz mozolnie. Ślęczę z lupą i oglądam kształty liter, próbuję odszyfrować wyrazy i całe zdania z rękopisów. Szukam tego „przesłania na życie" wybierając to, co bliskie memu sercu. Opowieści liryczne zapisane w kilku wersach, traktują o sprawach niezauważalnych i wielkich. Zatrzymują w połowie drogi, zmuszają do stawiania pytań i szukania swego miejsca, między życiem a śmiercią. Odkrywam, że w systemie słów funkcjonujących języków świata, daje to nieskończenie wiele możliwości. Rzeczywistość poetycka to przekraczanie tajemnicy, a nagrodą za ten trud jest - zdumienie.

Opr. Jadwiga DEMCZUK

1 лютого 2013 року минає перша річниця смерті поетеси, лауреатки Нобелівської премії у галузі літератури – Віслави Шимборської. Відхід майстрині слова наповнює нас смутком і викликає спогади, які свідчать про те, що світ Культури пережив непоправну втрату. «Була абсолютно визначною поетесою, діамантом світового рівня, а з іншого боку, людиною великої скромності, великої доброти і великої зацікавленості світом (…)", - говорив рік тому міністр культури і охорони національної пам'яті Богдан Здроєвський. Однак видається, що смерть парадоксальним чином повертає Її до життя. Про це дбають Її Друзі і ціле ґроно анонімних читачів, котрі, звертаючись до творів Віслави Шимборської, будують пам'ять про Неї. Це завдяки ним живуть Її вірші, а також те, що мала сказати світові. Поет і прозаїк Томаш Яструн сказав, що «величезна кількість висловів та фрагментів її віршів увійшли до кровообігу мови. Це доказ того, що поет живий». Однак найважливішою фразою польської поезії залишиться фрагмент із вірша «Хвилина тиші після Людвіги Вавжинської»: «Стільки знаємо про себе, скільки нас перевірено».

«Вистачить» – це назва збірки із останніми творами, яка з'явилася уже після Її смерті, завдяки видавництву «a5» у Кракові. Міхал Русінек, багаторічний секретар Віслави Шимборської сказав, що ця книжка «є унікальною, бо демонструє роботу поетеси, починаючи від нотатки, дуже нечитабельної і зробленої лише для себе, через машинопис із власноручними правками, аж до остаточної версії, яка охопила 13 віршів». Звідки назва «Вистачить»? Ришард Криницький, поет і друг Нобелівської лауреатки, у третій частині книжки «Замість післяслова» згадує попередні розмови із Пані Віславою щодо видання збірки, під час яких «переконливо сказала, що вже має готову назву «Вистачить», яка зазвучала тоді як жарт (…), мав надію, що залишиться жартом, бо не міг погодитися із її значенням. Я вірив, що це не буде остання книжка Поетеси, настільки важливої не лише для мене. Доля розпорядилася інакше, не дозволивши їй навіть завершити цю книжку».

До «Вистачить» звертаюся часто і читаю уважно, проте старанно. Стежу із лупою та оглядаю форми літер, пробую розшифрувати вирази і цілі речення із рукописів. Шукаю того «послання до життя», вибираючи те, що близьке моєму серцю. Ліричні оповідання, записані в кількох віршах, розповідають про непомітні і великі справи. Затримують на півдороги, змушують ставити запитання і шукають своє місце поміж життям і смертю. Відкриваю, що в системі слів діючих мов світу, це дає багато безкінечних можливостей. Поетична реальність – це подолання таємниці, а нагородою за цю працю є – захоплення.

Опр. Ядвіга ДЕМЧУК

Про реєстрацію візових анкет і не тільки...
O rejestracji wniosków wizowych i nie tylko...

Кого стосується зміна способу реєстрації візових анкет?

Kogo dotyczy zmiana sposobu rejestracji wniosków wizowych?

str. 2

На Волині боротимуться із сучасним рабством
Na Wołyniu będą walczyć z niewolnictwem

Держслужбовців навчатимуть протидіяти торгівлі людьми.

Urzędników nauczą walczyć z handlem ludźmi.

str. 4

Бароко, джаз і колядки
Barok, jazz i kolędy

Європейські колядки у Луцьку були виконані вперше.

Europejskie kolędy były wykonywane po raz pierwszy.

str. 6

Рейнель і скульптура
Reynel i rzeźba

У 1936 році костелові подарували 14 барельєфів.

W 1936 roku kościół otrzymał w darze 14 płaskorzeźb.

str. 8

Інспіровані Іконою
Zainspirowani Ikoną

Можна радіти, коли культура є складовою міжнародної політики.

Można się cieszyć, jeżeli kultura jest częścią polityki międzynarodowej.

str. 10

Наш передплатний індекс: 49053

O rejestracji wniosków wizowych i nie tylko...

Konsulat Generalny RP w Łucku wprowadził nowy sposób rejestracji wniosków wizowych dla niektórych grup. Rozmawiamy o tym, i nie tylko, z Panią Konsul Wydziału Ruchu Osobowego Konsulatu Generalnego RP w Łucku Beatą Brzywczy.

– Pani Konsul, kogo dotyczy zmiana sposobu rejestracji wniosków wizowych?

– Zmiana sposobu rejestracji wniosków wizowych poprzez stronę ***www.e-konsulat.gov.pl*** jest następstwem wdrożenia polityki Ministerstwa Spraw Zagranicznych w zakresie obsługi procesu wizowego, na który to proces składa się outsourcing wizowy realizowany przez podmiot zewnętrzny i bezpośrednia obsługa klientów wizowych w Konsulacie. Jak już wcześniej informowałam, ok. 80-90% wszystkich wniosków wizowych rozpatrywanych w Konsulacie składanych jest za pośrednictwem punktów wizowych (outsourcing), pozostałe 10-20% klientów obsługiwanych jest bezpośrednio w Konsulacie. Proporcje takie ustalone zostały centralnie i ich stosowanie ma miejsce w codziennej praktyce polskich urzędów konsularnych na Ukrainie, ale nie tylko, bo obejmuje również inne państwa, w których Polska wprowadziła outsourcing wizowy. Do grupy klientów uprawnionych do złożenia wniosków wizowych bezpośrednio w Konsulacie, po dokonaniu uprzedniej rejestracji, należą pewne kategorie chronione prawem (m.in. posiadacze Karty Polaka, osoby aplikujące o wizy repatriacyjne i ich rodziny, współmałżonkowie obywateli polskich oraz obywateli innych państw – członków UE) lub korzystające z zasad kurtuazji. W ten sposób wydzielonych zostało 6 grup, w ramach których wnioski wizowe składać mogą osoby posiadające konkretny status (np. posiadacz Karty Polaka). Oprócz wymienionych powyżej 3 z 6 kategorii, pozostałe grupy to: członkowie organizacji polonijnych ubiegający się o wizy w związku z realizacją statutowych zadań organizacji, osoby uczestniczące w programach finansowanych przez polskie i UE instytucje publiczne oraz VIP.

Aby zapewnić codzienną możliwość rejestracji wniosków przez klientów reprezentujących powyższe grupy, dla każdej z nich ustalono dzienny limit wniosków, jakie w ramach danej kategorii Konsulat może przyjąć.

W przypadkach losowych i humanitarnych, przyjmujemy wnioski wizowe bez ich wcześniejszej rejestracji, bezpośrednio w Konsulacie.

– Na czym polega zmiana sposobu rejestracji?

– Sama zmiana, w stosunku do dotychczas obowiązującego modelu, jest niewielka i wymaga od osoby rejestrującej wniosek dokonania dodatkowo jednej czynności w postaci wybrania właściwej kategorii (jednej spośród 6 możliwych), w ramach której zostanie złożony wniosek. Po dokonaniu tej operacji klient przechodzi do zakładki pozwalającej na wybór daty złożenia wniosku, w której otrzymuje informacje, jakie terminy są dostępne. System pokazuje dostępne terminy, poczynając od najwcześniejszego. Po wyborze dogodnego dla siebie terminu na złożenie wniosku wizowego, system automatycznie przekierowuje osobę rejestrującą do wniosku wizowego, który należy wypełnić, a następnie zapisać, wydrukować i złożyć wniosek bezpośrednio w Konsulacie w terminie na nim określonym, a wcześniej wybranym przez aplikującego.

– Kto należy do kategorii VIP-ów?

– Kategorię, umownie nazwaną VIP, stanowią osoby korzystające z zasad kurtuazji dyplomatycznej. W grupie tej są więc przedstawiciele najwyższych władz państwowych oraz administracji w obwodach wołyńskim i rówieńskim, osoby stojące na czele struktur samorządowych, przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa, a także deputowani, rektorzy uczelni wyższych i dziekani wydziałów, którzy współpracują z Konsulatem, redaktorzy środków masowego przekazu i dziennikarze współpracujący z Konsulatem lub polskimi instytucjami. Podobnie jak przedstawiciele pozarządowych organizacji współpracujących z podmiotami polskimi, czy duchowieństwa.

– Kto może korzystać z kategorii «organizacja polonijna»?

– Z kategorii „organizacja polonijna" korzystać mogą, z zasady, osoby będące członkami organizacji polonijnych, stąd też tak ważne jest dla nas posiadanie wiarygodnych danych, obrazujących członkostwo w poszczególnych organizacjach. Ponieważ organizacje polonijne prowadzą bardzo prężną działalność, tworząc, a potem patronując różnego rodzaju zespołom przy nich działającym, których misją jest popularyzacja kultury polskiej, dlatego też także członkom tych zespołów, choćby nie byli członkami samych organizacji, umożliwiamy (na zasadzie wyjątku) korzystanie z powyższej kategorii w przypadku zorganizowanych wyjazdów odbywających się na zaproszenie polskich podmiotów i z rekomendacji samych organizacji. Jednakże w stosunku do tej grupy osób z pewnością często będzie miała zastosowanie inna kategoria, w szczególności gdy wyjazd odbywa się na zaproszenie polskiego podmiotu sfery budżetowej.

– Jaka opłata dotyczy dorosłych członków organizacji polonijnych lub uczniów sobotnio-niedzielnych szkół, udających się do Polski na zaproszenie polskich organizacji pozarządowych? Czy podmiot zapraszający musi nadal wystawiać na każdego członka grupy osobne zaproszenie?

– W zakresie opłat konsularnych stosowane są przepisy umowy, jaką Wspólnota Europejska zawarła z Ukrainą w zakresie ułatwień wizowych. Zgodnie z jej postanowieniami nie pobiera się opłat konsularnych za rozpatrzenie wniosków osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych (art. 6 ust. 4 lit. h umowy), co oznacza, że bez względu na wiek, jak również podmiot zapraszający, każda osoba biorąca udział w przedsięwzięciu natury naukowej, artystycznej lub kulturalnej, nie ponosi opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego. Dodatkowo, bezpłatnie rozpatrywane są wnioski dzieci do 18. roku życia oraz dzieci poniżej 21. roku życia pozostających na utrzymaniu rodziców (art. 6 ust. 2 lit. n umowy).

Drugie pytanie dotyczy formy potwierdzania celu podróży, który wymagany jest na podstawie art. 4 ust. 1 tejże umowy. W przypadku działań o charakterze artystycznym lub kulturalnym, konieczne jest przedstawienie „pisemnego wniosku sporządzonego przez organizację przyjmującą uczestnika takich działań" (art. 4 ust. 1 lit. f umowy). Wniosek taki, zgodnie z ust. 2 art. 4 umowy, zawierać powinien dane osoby zapraszanej i dane podmiotu zapraszającego (ich zakres szczegółowo określa umowa). Oznacza to, że podmiot zapraszający może wystawić albo jedno wspólne zaproszenie dla wszystkich uczestników programu kulturalnego lub artystycznego, ze wskazaniem danych każdej z zapraszanych osób, o czym mówi art. 4 ust. 2, albo też wystawić pojedyncze zaproszenia dla każdego z uczestników, lecz też z podaniem pełnych danych osoby zapraszanej. Zakres wymaganych danych osób zapraszanych jest identyczny bez względu na formę zaproszenia (jedno wspólne lub kilka indywidualnych).

Про реєстрацію візових анкет і не тільки...

Генеральне Консульство РП у Луцьку запровадило новий спосіб реєстрації візових анкет для деяких груп. Про це і не тільки ми порозмовляли із консулом Відділу особового руху Генерального консульства РП у Луцьку пані Беатою Бживчи.

– Пані Консул, кого стосується зміна способу реєстрації візових анкет?

– Зміна способу реєстрації візових анкет за допомогою Інтернет-сторінки ***www.e-konsulat.gov.pl*** – це наслідок реалізації політики Міністерства закордонних справ у сфері обслуговування візового процесу. Мова йде про візовий аутсорсинг, який виконує фірма-посередник, і про обслуговування візових клієнтів безпосередньо в консульстві. Як я вже раніше повідомляла, близько 80-90% усіх візових анкет, що розглядаються в консульстві, подаються за посередництвом візових (аутсорсингових) пунктів, інші 10-20% клієнтів обслуговуються безпосередньо в консульстві. Такі пропорції визначені центральними структурами і щодня застосовуються у практиці польських консульських установ в Україні та інших державах, де Польща запровадила візовий аутсорсинг. До групи клієнтів, які, після попередньої реєстрації, мають право подавати візові анкети безпосередньо в консульстві, належать певні категорії, що визначені у законодавчих актах (в тому числі власники Карти поляка, особи, що просять про візу для репатріації, та їхні сім'ї, чоловік чи дружина громадянина Польщі чи інших держав-членів ЄС) або особи, котрі, згідно з дипломатичним етикетом, користуються правом подавати документи на візу в консульстві. Таким чином, визначено 6 груп, у рамках яких візові анкети можуть подавати особи, що володіють конкретним статусом (наприклад, власник Карти поляка). Крім згаданих вище 3 із 6 категорій, інші групи – це: члени польських організацій, що подають документи на візу у зв'язку з реалізацією статутних завдань організації, особи, котрі беруть участь у програмах, що фінансуються державними установами Польщі та ЄС, а також VIP-особи.

Щоб забезпечити особам, що репрезентують згадані групи, можливість щодня реєструвати анкети, для кожної з цих груп встановлено денний ліміт анкет, які в рамках цієї категорії може прийняти консульство.

У випадках гуманітарних питань та у випадках смерті чи хвороби рідних ми приймаємо візові анкети безпосередньо в Консульстві, без їх попередньої реєстрації.

– У чому полягає зміна способу реєстрації?

– Сама зміна, по відношенню до існуючої нині моделі, невелика і вимагає від особи, котра реєструє анкету, виконання додатково ще однієї дії – вибору відповідної категорії (однієї з 6 запропонованих), у рамках якої буде подана анкета. Після цього клієнт переходить до вибору дати подання анкети. У цій закладці він отримує інформацію про найближчі вільні терміни. Система показує вільні терміни, починаючи від найближчого. Після того, як особа вибере зручний для себе термін для подання візової анкети, система автоматично переносить її до візової анкети, яку необхідно заповнити. Потім потрібно записати її в комп'ютері, видрукувати і подати безпосередньо в консульстві у той час, який на ній зазначений і який був обраний раніше під час реєстрації.

– Хто належить до категорії VIP-осіб?

– До категорії, яку ми умовно називаємо VIP, належать особи, котрі, згідно з дипломатичною традицією, користуються правом подавати документи на візу в консульстві. У цій групі – представники найвищих органів державної влади та органів державної адміністрації у Волинській та Рівненській області, особи, котрі очолюють органи місцевого самоврядування, представники органів внутрішніх справ та органів безпеки, а також депутати, ректори вищих навчальних закладів і декани факультетів, котрі співпрацюють з консульством, редактори ЗМІ і журналісти, котрі налагодили співпрацю із консульством або польськими інституціями. До VIP належать також представники неурядових організацій, що налагодили співпрацю із польськими інституціями, та духовенство.

– Хто може користуватися категорією «полонійна організація»?

– Категорією «полонійна організація» можуть користуватися особи, котрі є членами польських організацій. Тому для нас так важливо мати реальні дані про членство в цих організаціях. Польські організації ведуть дуже активну діяльність, створюючи та патронуючи різні колективи, що діють при них і популяризують польську культуру. Членам цих колективів, навіть якщо вони не є членами польських організацій, ми даємо можливість, як виняток, користуватися вищезгаданою категорією у випадку організованих виїздів, що відбуваються на запрошення польських інституцій і за рекомендацією самих організацій. Проте, по відношенню до цієї групи осіб, часто можна буде застосувати іншу категорію, зокрема, коли виїзд відбувається на запрошення польської інституції бюджетної сфери.

– Скільки повинні платити за розгляд візової анкети дорослі члени польських організацій або учні суботньо-недільних шкіл, котрі їдуть до Польщі на запрошення польських неурядових організацій? Чи інституція, яка запрошує, і надалі повинна давати окреме запрошення для кожного члена групи?

– У сфері консульських оплат застосовуються положення угоди, яку ЄС уклав з Україною, полегшуючи візовий режим. Згідно з ними, консульські оплати не вимагаються за розгляд анкет осіб, котрі беруть участь у науковій, культурній і мистецькій діяльності (ст. 6, параграф 4, літ. h угоди). Це означає, що незалежно від віку та інституції, яка запрошує, кожна особа, котра бере участь у наукових, культурних та мистецьких заходах, не платить за розгляд візової анкети. Окрім цього, безкоштовно розглядаються документи дітей до 18 років та молоді до 21 року, що залишаються на утриманні батьків (ст. 6, параграф 2, літ. n угоди).

Друге питання стосується форми підтвердження мети поїздки, що вимагається на підставі параграфу 1 ст. 4 тієї ж угоди. У випадку мистецьких або культурних заходів, необхідно представити «письмовий документ, наданий організацією, яка приймає учасника таких заходів» (ст. 4, параграф 1, літ. f угоди). У такій анкеті, згідно з параграфом 2 ст. 4 угоди, потрібно вказати дані особи, яку запрошують, і дані інституції, яка запрошує (вимоги до них чітко визначає угода). Це означає, що інституція, яка запрошує, може видати або одне спільне запрошення для всіх учасників культурної чи мистецької програми, вказавши дані кожної із запрошених осіб (про що йдеться у ст. 4, параграф 2), або видати окремі запрошення для кожного з учасників, але також подаючи повні дані особи, котру запрошують. Обов'язкові дані запрошених осіб є однаковими, незалежно від форми запрошення (одне спільне або кілька

– Pani Konsul, do redakcji «Monitora Wołyńskiego» często się zwracają osoby z typowymi „wizowymi" pytaniami. Oto niektóre z nich. Czy Polak, który przebywa na terenie Ukrainy, może zaprosić ukraińskiego obywatela bezpośrednio w Konsulacie RP? Jeżeli tak, jakie wymagania musi spełnić?

– Wnioskodawcą w każdym przypadku jest cudzoziemiec, czasem reprezentowany przez rodzica lub opiekuna, którym może być obywatel polski. Od statusu osoby wnioskującej o udzielenie wizy zależy, czy może zarejestrować wniosek bezpośrednio w Konsulacie i tam go złożyć, czy też zobowiązana jest do złożenia wniosku w punkcie wizowym. Wspominałam o tym na początku naszej rozmowy. Odróżniam od sytuacji typowych przypadki losowe i humanitarne, gdy wniosek wizowy może być złożony bez wcześniejszej rejestracji.

W przypadku jakichkolwiek wątpliwości dotyczących trybu złożenia wniosku przez cudzoziemców, którzy zamierzają ubiegać się o wizę na zaproszenie obywateli polskich proszę o kontaktowanie się z Konsulatem. Konsul dyżurny, po zapoznaniu się z konkretnym przypadkiem, będzie mógł udzielić informacji odnośnie trybu złożenia wniosku wizowego.

– Co powinien wiedzieć obywatel Polski, który zaprasza Ukraińca? Do jakiego urzędu w Polsce musi pójść, żeby wystawić zaproszenie obywatelowi Ukrainy?

– Jeżeli obywatel polski lub obywatel Ukrainy legalnie mieszkający w Polsce zaprasza do siebie swojego małżonka, dziecko, rodziców, dziadków lub wnuków wówczas sporządza jedynie wniosek, w którym podaje dane osoby zapraszanej (imię, nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer paszportu) oraz określa cel i czas pobytu osoby zapraszanej w Polsce, jak również swoje dane osobowe (imię, nazwisko, adres). Wymóg taki tworzy art. 4 ust. 1 lit. j i ust. 2. Do wniosku wizowego członek rodziny obywatela polskiego jest jeszcze zobowiązany dołączyć kopie dokumentu potwierdzającego pokrewieństwo lub powinowactwo (akt urodzenia, akt małżeństwa) oraz dokument potwierdzający fakt pobytu osoby zapraszającej na terytorium Polski (np. kopia ważnej karty pobytu obywatela Ukrainy lub kopia dowodu osobistego obywatela Polski).

Jeżeli osoba zapraszająca i zapraszana nie są ze sobą spokrewnione lub spowinowacone wówczas w przypadku, aby osoba zapraszana w celu odwiedzin mogła złożyć wniosek wizowy, powinna posiadać oryginał zaproszenia zarejestrowanego w urzędzie wojewódzkim właściwym ze względu na miejsce zamieszkania osoby zapraszającej. Dokument ten określa charakter pobytu oraz jego długość.

– Czy grupy uczniów szkół ukraińskich, zapraszane przez polskie organizacje pozabudżetowe, muszą korzystać z usług Centrum Wizowego? Czy mogą składać podania wizowe przez KG? Jakie ponoszą koszty?

– Jeżeli podmiotem zapraszającym jest organizacja lub podmiot nie należący do sfery publicznej, a osoba zapraszana nie ma statusu pozwalającego jej na złożenie wniosku w Konsulacie, wniosek może złożyć w punkcie wizowym. Jak już wcześniej wspomniałam, wnioski dotyczące dzieci i młodzieży w wieku do 18. lat, a także do 21. roku życia, gdy pozostają na utrzymaniu opiekunów, rozpatruje się bezpłatnie. Centrum wizowe pobiera opłatę za swą usługę, która wynosi 19,50 euro (zgodnie z zawartą umową), a w przypadku uczniów szkół uczestniczących w programach wymiany – 12 euro. Obniżenie wysokości opłaty w stosunku do tej grupy osób, odbyło się w wyniku przeprowadzonych negocjacji z firmą świadczącą usługi outsourcingowe.

– Ostatnio często się słyszy, że tylko łucki Konsulat ma jakieś «specjalne wymagania» wizowe.

– Staramy się realizować politykę nakreśloną przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Warszawie, wykorzystując dostępne nam instrumenty i procedury. Tak jak wspomniałam na początku rozmowy, obowiązujący system obsługi wizowej, w tym przyjęte proporcje wniosków przyjmowanych bezpośrednio w Konsulacie oraz kategorie osób mających prawo rejestracji wniosków w Konsulacie, jest modelowym rozwiązaniem.

Na zakończenie rozmowy chciałabym zaapelować zarówno do osób aplikujących, jak i do osób i instytucji publicznych zapraszających obywateli Ukrainy lub cudzoziemców mieszkających na terytorium Ukrainy do Polski, by dokumenty będące podstawą wyjazdu i ubiegania się o wizy, były przekazywane osobom zapraszanym odpowiednio wcześnie, by każda z nich mogła zarejestrować wniosek wizowy i złożyć go w terminie umożliwiającym otrzymanie wizy w normalnym trybie. Wnioski wizowe mogą być bowiem składane nawet na 3 miesiące przed planowaną datą wyjazdu. Przesyłanie zaproszeń lub potwierdzeń udziału w spotkaniach organizowanych przez publiczne podmioty w kraju na kilka dni przed terminem wyjazdu, czasem uniemożliwia zarejestrowanie wniosku w Konsulacie z powodu braku dostępnych terminów.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

індивідуальних).

– Пані Консул, до редакції «Волинського Монітора» часто звертаються особи з типовими «візовими» питаннями. Ось деякі з них. Чи поляк, котрий перебуває на території України, може запросити українського громадянина безпосередньо в Консульстві РП? Якщо так, які вимоги повинен виконати?

– Заявником у будь-якому разі є іноземець, іноді представлений батьками чи опікунами, які можуть бути польськими громадянами. Від статусу особи, що просить про надання візи, залежить, чи вона може зареєструвати анкету безпосередньо в консульстві і там її подати, чи повинна подати анкету у візовому пункті. Я згадувала про це на початку нашої розмови. Типові ситуації потрібно відрізняти від гуманітарних чи випадків смерті/хвороби рідних, коли візова анкета може бути подана без попередньої реєстрації.

У випадку будь-яких сумнівів, що стосуються порядку подання анкети іноземцями, котрі хочуть отримати візу на запрошення польських громадян, я прошу зв'язатися з консульством. Черговий консул, ознайомившись із конкретним випадком, зможе надати інформацію про порядок подання візової анкети.

– Що повинен знати громадянин Польщі, котрий запрошує українця? До якої установи в Польщі повинен піти, щоб дати запрошення громадянинові України?

– Якщо польський громадянин або громадянин України, котрий легально проживає в Польщі, запрошує до себе свого чоловіка/дружину, дитину, батьків, дідусів/бабусь або онуків, він подає лише документ, у якому вказує дані запрошеної особи (ім'я, прізвище, дату народження, стать, громадянство, номер закордонного паспорта) та вказує мету і час перебування цієї особи в Польщі. Вказує також свої дані (ім'я, прізвище, адреса). Про це йдеться у параграфі 1 (літ. j) та параграфі 2 ст. 4. До візової анкети член сім'ї польського громадянина зобов'язаний також додати копію документа, що підтверджує родинні зв'язки (свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб) та копію документа, що підтверджує факт перебування особи, котра запрошує, на території Польщі (наприклад, копія Карти перебування (Karta pobytu) громадянина України або копія паспорта громадянина Польщі).

Якщо особа, котра запрошує, і особа, котру запрошують, не є родичами, подаючи візову анкету запрошена особа повинна надати оригінал запрошення. Воно реєструється у воєводській адміністрації (urząd wojewódzki) відповідно до місця проживання особи, котра запрошує. У цьому документі вказується характер візиту та його тривалість.

– Чи групи учнів українських шкіл, котрих запрошують польські небюджетні організації, повинні користуватися послугами візового центру? Чи вони можуть подавати візові анкети у консульстві? Скільки повинні заплатити за візу?

– Якщо запрошує недержавна організація або інституція і особа, котру запрошують, не має статусу, який дозволив би їй подати анкету в консульстві, вона подає анкету у візовому пункті. Як я вже раніше згадувала, візові анкети дітей і молоді у віці до 18 років та до 21 року, якщо перебувають на утриманні опікунів, розглядаються безкоштовно. Візовий центр бере плату за надані ним послуги, яка становить 19,50 євро (згідно з підписаною угодою). У випадку учнів шкіл, котрі беруть участь у програмах обміну, - 12 євро. Зниження вартості послуг для цієї групи осіб відбулося в результаті проведених переговорів з фірмою, що надає посередницькі послуги.

– Останнім часом ми часто чуємо, що тільки луцьке консульство має якісь «спеціальні візові вимоги».

– Ми намагаємося реалізувати політику, визначену Міністерством закордонних справ Польщі, використовуючи доступні нам інструменти та процедури. Як я згадала на початку розмови, діюча система візового обслуговування, в тому числі прийняті пропорції документів, що подаються на візу безпосередньо в консульстві, та категорії осіб, котрі мають право реєструвати анкети в консульстві, це певна модель візової політики.

На закінчення розмови я хотіла б звернутися до осіб, котрі подають документи на візу, і до осіб та державних установ, які запрошують до Польщі громадян України або іноземців, що проживають на території України, з проханням, щоб документи, які є підставою для виїзду та отримання візи, передавалися запрошеним особам раніше. Це дозволить зареєструвати візову анкету і подати її вчасно та отримати візу у звичайному порядку. Візові анкети можуть подаватися навіть за 3 місяці до запланованої дати виїзду. Надсилання запрошень або підтвердження участі в зустрічах, які організовуються державними інституціями в Польщі, за кілька днів до виїзду, часом, з огляду на відсутність вільних місць для реєстрації, унеможливлює реєстрацію анкети в Консульстві.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Kartę Polaka w zeszłym roku otrzymało ponad 7,5 tys. Ukraińców

Konsulaty Generalne RP na Ukrainie wydały Ukraińcom 7633 Kart Polaka.

O tym poinformowała służba prasowa MSZ Polski w odpowiedzi na pytanie agencji Ukrinform.

MSZ informuje, że najwięcej takich dokumentów wydano we Lwowie (ponad 4 tys.) i w Winnicy (1,9 tys.), a najmniej – w Charkowie (351) i w Sewastopolu (27).

Według informacji polskiego MSZ łącznie wydano 46 tys. 514 Kart Polaka obywatelom Ukrainy.

Sejm RP uchwalił ustawę o Karcie Polaka we wrześniu 2007 roku. Zgodnie z ustawą ten dokument może zostać przyznany osobie, która nie posiada polskiego obywatelstwa albo zezwolenia na zamieszkanie na terenie RP i jest obywatelem jednej z 15 byłych republik radzieckich, w tym Ukrainy. Osoba ubiegająca się o Kartę Polaka musi udowodnić swoją przynależność do narodu polskiego, zwłaszcza udokumentować to, że jej przodkami byli Polacy.

Osoba, której przyznano Kartę Polaka korzysta z wielu ulg. Ma np. prawo do otrzymania bezpłatnej wizy do Polski, do bezpłatnych studiów na polskich uczelniach, ma ulgi na przejazd w transporcie, może legalnie pracować w Polsce bez obowiązku otrzymania specjalnego na to pozwolenia itd.

www.ukrinform.ua

Карту поляка торік отримали понад 7,5 тисячі українців

Генеральні консульства Польщі в Україні у 2012 році видали українцям 7633 Карт поляка.

Такі дані повідомили у прес-службі МЗС Польщі у відповідь на інформаційний запит УКРІНФОРМу.

Зазначається, що найбільше таких документів видано у Львові (понад 4 тис.) та Вінниці (1,9 тис.), а найменше – у Харкові (351) та Севастополі (27).

За інформацією МЗС РП, загалом цим документом нині володіють 46 тис. 514 громадян України.

Нагадаємо, польський Сейм ухвалив закон про Карту поляка у вересні 2007 року. Згідно з ним, документ може бути наданий лише особі, котра не має польського громадянства або дозволу на проживання на території Республіки Польща і є громадянином однієї з 15-ти пострадянських країн, включаючи Україну. При цьому людина повинна довести свою приналежність до польської нації, зокрема документально підтвердити те, що її предки були поляками.

Власник Карти поляка користується багатьма пільгами. Зокрема, він має право на безкоштовну візу для перебування в РП, на безкоштовну освіту, знижки на проїзд у транспорті, може легально працювати у Польщі без необхідності отримання відповідного дозволу тощо.

www.ukrinform.ua

Na Wołyniu będą walczyć ze współczesnym niewolnictwem

Urzędników nauczą walczyć z handlem ludźmi

Na Wołyniu problem handlu ludźmi będzie rozwiązywany poprzez szkolenie urzędników w rozpoznaniu ofiar tego przestępstwa. W tym roku Komitet Rady Europy sprawdzi również, jak Ukraina przeciwdziała współczesnemu niewolnictwu. Wołyńskie organizacje pozarządowe jednocześnie przeprowadzą niezależny monitoring w regionie.

Przeciwdziałanie handlowi ludźmi jest priorytetowym zadaniem w czasie prezydencji Ukrainy w OBWE w 2013 roku i jest częścią innych zobowiązań międzynarodowych, które stoją przed państwem.

W grudniu 2012 roku organizacja pozarządowa «Wołyńskie Perspektywy», która zajmuje się problemem handlu ludźmi, zawarła umowę z Międzynarodową Organizacją ds. Migracji w ramach realizacji projektu «Wspólnym wysiłkiem władz i społeczności – przeciw handlowi ludźmi».

- Projekt zakłada podniesienie poziomu znajomości samorządów i deputowanych do rad lokalnych w zakresie skutecznej polityki w przeciwdziałaniu handlowi ludźmi – opowiedziała Nina Parchomiuk, prezes organizacji pozarządowej «Wołyńskie Perspektywy». – W ramach projektu przeprowadzimy prace prewencyjne, a co najważniejsze, nauczymy się identyfikować ofiary handlu ludźmi i kierować je do tych organizacji, instytucji, osób, które okażą im pomoc.

Projekt będzie realizowany we współpracy z władzami państwowymi i samorządem lokalnym. W każdym rejonie i w czterech miastach obwodu wołyńskiego, zostaną przeprowadzone szkolenia dla 15 osób z różnych instytucji i organizacji. Do realizacji programu wspólnym wysiłkiem przyczynią się Wołyńskie Centrum Obwodowe Służb Społecznych ds. Rodziny, Dzieci i Młodzieży, Dział Walki z Handlem Ludźmi i Przestępstwami Przeciw Moralności w Dochodzeniu Karnym Zarządu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Obwodzie Wołyńskim i Zarząd ds. Rodziny, Młodzieży i Sportu Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej.

Pełnomocnik w szczególnie ważnych sprawach Działu Walki z Handlem Ludzi i Przestępstwami Przeciw Moralności w Dochodzeniu Karnym Zarządu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Obwodzie Wołyńskim Wiktor Krawczuk opowiedział, że dla regionu przygranicznego problem handlu ludźmi jest pilny, ponieważ Wołyń zajmuje pierwsze miejsce w rankingu współczesnego niewolnictwa.

- Ludzie jadą za granicę w poszukiwaniu pracy. I często nasi obywatele stają się ofiarami handlowców ludźmi – powiedział Wiktor Krawczuk. – To przestępstwo ma charakter kryminalny i coraz bardziej nabywa wymiaru transnarodowego. Coraz częściej spotykane są przypadki, kiedy ludźmi handlują zarówno obywatele ukraińscy, jak też obywatele innych krajów. Obecnie w sądzie jest sprawa kryminalna o wewnętrznym handlu ludźmi, który miał miejsce na terenie obwodu wołyńskiego. Dlatego szkolenie urzędników dotyczące znalezienia ofiar handlu ludźmi, kierowanie ich dla rehabilitacji, jest dzisiaj bardzo ważnym zadaniem.

Nina Parchomiuk powiedziała, że identyfikacja ofiar współczesnego niewolnictwa umożliwia ofiarom uzyskanie pomocy finansowej od państwa, wsparcie psychologiczne, badania lekarskie i leczenie. Na Wołyniu działa Centrum Pomocy Społecznej i Psychologicznej, gdzie ofiary mogą uzyskać pomoc. Ponadto, wprowadzany jest program reintegracji, w ramach którego człowiek znajduje się pod opieką pracownika socjalnego w ciągu roku lub kilku lat.

Również w czasie realizacji projektu «Wspólnym wysiłkiem władz i społeczności – przeciw handlowi ludźmi» organizacja pozarządowa «Wołyńskie Perspektywy», będąc członkiem Ogólnoukraińskiej Koalicji Organizacji Pozarządowych ds. Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi, na poziomie lokalnym przeprowadzi monitoring wykonania Konwencji Rady Europy o Przeciwdziałaniu Handlowi Ludźmi, która została podpisana 16 maja 2005 roku w Warszawie. Ukraina podpisała Konwencję w 2005 roku, ale ratyfikowała dopiero w 2010 roku. Weszła ona w życie dopiero 1 marca 2011 roku.

- Konwencja to pierwsza europejska umowa międzynarodowa w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi i jedyny dokument międzynarodowy, broniący praw ofiar tego przestępstwa. Obecnie Konwencja została ratyfikowana przez 26 krajów Rady Europy. Inne 17 krajów tylko podpisały ją, ale dotychczas nie ratyfikowały - opowiedział Wiktor Walczuk, ekspert Ogólnoukraińskiej Koalicji Organizacji Pozarządowych na rzecz Zwalczania Handlu Ludźmi na Ukrainie. Po podpisaniu Konwencji Rady Europy na rzecz Działań Przeciwko Handlowi Ludźmi, zaczął działać Komitet GRETA – regionalny mechanizm monitoringu wykonywania przez kraje postanowień Konwencji. GRETA składa się z 15 niezależnych ekspertów z różnych dziedzin. Oni są wybierani na 4 lata z możliwością jednorazowego przedłużenia pełnomocnictwa. Od Ukrainy do grupy ekspertów wybrano Katerynę Ławczenko.

Wiktor Walczuk dodał, że w tym roku jest zaplanowany monitoring Ukrainy – strony wykonującej postanowienia tej Konwencji. Praca Komitetu GRETA w dziedzinie monitoringu, zaczyna się od ankietowania przedstawicieli rządów krajów, w celu gromadzenia informacji na temat działań podjętych w celu wdrożenia Konwencji.

- Monitoring składa się z dwóch części – pierwsza, kiedy Komitet wysyła kwestionariusz i drugi etap – bezpośrednia wizyta ekspertów do kraju – powiedział ekspert Ogólnoukraińskiej Koalicji Organizacji Pozarządowych. – Kwestionariusz składa się z trzech części i 55 pytań, na które rząd ma dać odpowiedzi. W związku z tym, że obecnie jest realizowany projekt «Wspólnym wysiłkiem władz i społeczności – przeciw handlowi ludźmi», będą monitorowane również organizacje pozarządowe, które złożą alternatywne sprawozdania.

W 2012 roku został przyjęty Rządowy Program Społeczny Walki z Handlem Ludźmi do 2015 roku. W związku z tym, w obwodzie wołyńskim na razie zatwierdzono projekt rozporządzenia szefa Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej, który dotyczy opracowania regionalnego programu. Wynikiem realizacji projektu «Wspólnym wysiłkiem władz i społeczności – przeciw handlowi ludźmi» powinien się stać program lokalny i działania na rzecz zwalczania handlu ludźmi na Wołyniu, a zatem powinno zwiększyć się finansowanie w celu rozwiązania tego problemu.

Tetiana ZUBRYK

P.S.:

«Monitor Wołyński» wprowadza stałą rubrykę poświęconą kwestii migracji i jej skutków – handlu ludźmi, seksualnego niewolnictwa i wyzysku w pracy.
W rubryce będą publikowane wywiady, artykuły i materiały«na żywo», czyli opowieści ludzi, którzy stali się ofiarami handlu ludźmi.
Jeśli posiadacie Państwo jakieś ważne informacje lub opowieści, prosimy wysyłać pod adres elektroniczny redakcji:
info@monitor-press.com

На Волині боротимуться із сучасним рабством

Держслужбовців навчатимуть протидіяти торгівлі людьми

На Волині вирішуватимуть проблему, яка пов'язана із торгівлею людьми, навчаючи чиновників визначати жертв такого злочину. Також у нинішньому році Комітет Ради Європи перевірить, як Україна протидіє сучасному рабству. Волинські громадські організації паралельно проводитимуть незалежний моніторинг у регіоні.

Людина – НЕ ТОВАР!

Протидія торгівлі людьми визначена одним із пріоритетів головування України в ОБСЄ у 2013 році та є частиною інших міжнародних зобов'язань, що взяла на себе держава.

У грудні 2012 року громадська організація «Волинські перспективи», що займається проблемою торгівлі людьми, уклала Угоду з Міжнародною організацією з міграції щодо реалізації проекту «Спільними зусиллями влади та громади – проти торгівлі людьми».

- Проект передбачає підвищення рівня обізнаності місцевих державних службовців та депутатів місцевих рад щодо ефективної політики з протидії торгівлі людьми, - розповіла Ніна Пахом'юк, керівник ГО «Волинські перспективи». – У рамках проекту ми навчатимемо державних службовців більш компетентно підходити до вирішення проблеми торгівлі людьми, проводити превентивну роботу, а найголовніше – навчимо ідентифікувати потерпілих від торгівлі людьми і перенаправляти їх до тих організацій, установ, людей, які б могли надати їм допомогу.

Проект буде реалізовуватись у співпраці з органами державної влади та місцевого самоврядування. В кожному з районів і чотирьох містах Волинської області будуть проведені семінари-тренінги для 15-ти осіб з різних установ та організацій. Реалізовувати програму будуть спільними зусиллями Волинський обласний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, відділ боротьби з торгівлею людьми та злочинами проти моральності карного розшуку УМВС у Волинській області та Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Волинської ОДА.

Оперуповноважений в особливо важливих справах відділу боротьби з торгівлею людьми та злочинами проти моральності карного розшуку УМВС у Волинській області Віктор Кравчук розповів, що для прикордонної області проблема торгівлі людьми є нагальною, адже Волинь займає перше місце у рейтингу сучасного рабства.

- Люди їдуть за кордон у пошуках роботи. І часто наші громадяни стають жертвами торговців людьми, – наголосив Віктор Кравчук. – Цей злочин носить кримінальний і, все частіше, транснаціональний характер. Однак, останнім часом, почастішали внутрішньодержавні випадки торгівлі як українськими громадянами, так і громадянами інших країн. Сьогодні в суді знаходиться кримінальна справа саме внутрішньодержавної торгівлі людьми, що трапилася на території Волинської області. Тому навчання державних службовців ідентифікувати потерпілих від торгівлі людьми, перенаправляти їх для надання ефективної реабілітаційної допомоги є нині важливим завданням.

Ніна Пахом'юк наголосила, що ідентифікація потерпілих від сучасного рабства надає змогу жертвам отримати від держави матеріальну допомогу, психологічну підтримку, медичне обстеження та лікування. На Волині діє Центр соціальної і психологічної допомоги, куди можуть звертатися потерпілі. Крім того, складається певна реінтеграційна програма, у рамках якої людина знаходиться під опікою соціального працівника упродовж одного-двох років.

Також під час реалізації проекту «Спільними зусиллями влади та громади – проти торгівлі людьми» ГО «Волинські перспективи», як член Всеукраїнської Коаліції громадських організацій з протидії торгівлі людьми, на місцевому рівні проводитиме моніторинг виконання Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми, що була підписана 16 травня 2005 року у Варшаві. Того ж року її підписала й Україна, але ратифікувала Конвенцію у 2010 році. Чинності вона набула лише 1 березня 2011 року.

- Конвенція – це перша європейська міжнародна угода в галузі боротьби з торгівлею людьми та єдиний міжнародний документ щодо захисту прав жертв цього явища. На сьогодні 26 держав Ради Європи ратифікували Конвенцію. Ще 17 держав лише підписали її, але поки не ратифікували, - розповів Віктор Вальчук, експерт Всеукраїнської коаліції громадських організацій з протидії торгівлі людьми в Україні. - Після прийняття Конвенції Ради Європи про заходи по протидії торгівлі людьми запрацював комітет ГРЕТА – регіональний механізм моніторингу виконання державами положень Конвенції. ГРЕТА складається з 15 незалежних експертів з різних областей. Вони обираються Комітетом сторін на чотири роки з можливістю одноразового продовження повноважень. Від України в групу експертів обрано Катерину Левченко.

Віктор Вальчук додав, що у нинішньому році планується провести моніторингове дослідження України – сторони, яка виконує положення даної Конвенції. Робота групи ГРЕТА з моніторингу починається з анкетного опитування, зверненого до урядів країн, з метою збору інформації про заходи, вжиті для впровадження положень Конвенції.

- Моніторинг складається з двох частин – перша, коли Комітет направляє опитувальник, і другий етап – це фізичний моніторинговий візит експертів у країну, – сказав експерт Всеукраїнської коаліції громадських організацій. – Опитувальник складається із трьох частин і 55 питань, на які повинен відповісти уряд. У зв'язку з тим, що нині реалізується проект «Спільними зусиллями влади та громади – проти торгівлі людьми», моніторити будуть і громадські організації, які подадуть свій альтернативний звіт.

У 2012 році була прийнята Державна цільова соціальна програма з протидії торгівлі людьми до 2015 року. У Волинській області у зв'язку з цим опрацьовано лише проект розпорядження голови Волинської ОДА про розробку та прийняття Комплексної програми у регіоні. Результатом реалізації проекту «Спільними зусиллями влади та громади – проти торгівлі людьми» має стати розроблена місцева програма та заходи з протидії торгівлі людьми на Волині, а отже має збільшитися фінансування для вирішення цієї проблеми.

Тетяна ЗУБРИК

P.S.:

«Волинський Монітор» започатковує постійну рубрику, присвячену проблемі міграції та її наслідкам – торгівлі людьми, сексуальній і трудовій експлуатації.
У рубриці публікуватимуться інтерв'ю, статті та «живі» матеріали, тобто розповіді людей, котрі стали жертвами торгівлі людьми.
Якщо у вас є цікава інформація або розповідь, надсилайте на електронну пошту редакції:
info@monitor-press.com

Jasia Ramska: «Ludzie wierzą w ukraińską europejskość»

Яся Рамська: «Люди вірять в українську європейськість»

Dzisiaj gościem «Monitora Wołyńskiego» jest Jasia Ramska, wolontariuszka Europejskiej Służby Wolontariatu (EVS) w Lublinie.

- Jasiu, jak zostałaś wolontariuszką Europejskiej Służby Wolontariatu?

- Aby trafić do EVS, należy wejść na stronę internetową Komisji Europejskiej lub na stronę Europejskiej Służby Wolontariatu, znaleźć tam potrzebne informacje, napisać projekt i złożyć wniosek. Gdy składałam wniosek, do końca sobie nie wyobrażałam, czym się będę zajmowała. O programie dowiedziałam się od osoby, która przyszła do mnie na audycję radiową radia „Łuck".

- Jesteś w Polsce tylko trzy miesiące…

- Tak. I będę tam do końca września.

- Trzy miesiące temu miałaś inne życie?

- Jeśli chodzi o pracę, to zupełnie inne.

- Jaka jest Twoja znajomość języka polskiego?

- Popełniłam duży błąd, gdy przed odjazdem nie chciałam uczęszczać na kurs języka polskiego. Znam język ukraiński, angielski, rosyjski, tak więc uważałam, że jakoś sobie poradzę, a później się nauczę.

Pierwszą rzeczą, która mnie uderzyła, kiedy przyjechałam do Polski, było to, że gdy zwracałam się do Polaków, słyszałam w odpowiedzi: «Nie rozumiem ukraińskiego, nie rozumiem rosyjskiego, nie rozumiem angielskiego». Chociaż jeśli bardzo chcesz, da się porozumieć, na przykład, przy pomocy gestów, obrazków itd.

Teraz łatwiej radzę sobie z językiem.

- Czym się w Polsce zajmujesz?

- W Fundacji Kultury Duchowej Pogranicza, greckokatolickiej organizacji, którą odwiedza większość Ukraińców w Lublinie, organizuję różne imprezy dla społeczności ukraińskiej.

Posiadamy ogólny plan pracy. Są to, na przykład, imprezy świąteczne. Ale jest również rutynowa praca Fundacji. W jednym dniu ktoś prowadzi zajęcia z języka angielskiego, w następnym ja prowadzę klub filmowy dla kobiet itd.

Ponadto, pracuję z osobami niepełnosprawnymi w fundacji rzymskokatolickiej. Mam z nimi spotkania gdzieś dwa razy w miesiącu.

- Czy do fundacji przychodzi etniczna społeczność ukraińska ukształtowana historycznie, czy są to «nowoprzybyli» z Ukrainy?

- W tej społeczności są Ukraińcy, którzy mieszkają tam od dawna, są też nowi – studenci i inni.

- Czy Polacy interesują się Ukraińcami i ich kulturą?

- W Polsce odbywa się bardzo dużo koncertów ukraińskich zespołów, występują ukraińskie teatry. Na przedstawienia i koncerty chodzi dużo ludzi. Jednym z aspektów mojej pracy jest opowiadanie o kulturze ukraińskiej, na przykład, w gimnazjach, liceach, w czasie szkoleń dla obcokrajowców.

- Jakie stereotypy funkcjonują w polskiej i ukraińskiej świadomości na temat Polaków i Ukraińców? Czy spotkała Ciebie w Polsce jakaś przykrość z tego powodu?

- Miałam przypadki, gdy mi mówiono, że ukraińska pani przyjeżdża do Polski dla zmywania kieliszków. To na przykład usłyszałam od policjanta. Miałam przypadek, gdy ze swoją koleżanką rozmawiałyśmy po ukraińsku, a chłopcy, którzy szli naprzeciw, powiedzieli w naszą stronę «k...wa Ukrainka» i temu podobne.

O Polakach słyszałam tylko jeden ukraiński stereotyp, że polskie kobiety nie są piękne. Kiedy przyjechałam do Polski, zrozumiałam, że to zupełnie nie jest prawdą.

- Wiem, że Polki są uważane za jedne z najpiękniejszych kobiet na świecie.

- Jeśli mówić o wyglądzie zewnętrznym, bardzo mi się podoba, że ludzie w Europie, nie tylko w Polsce, mniej dbają o to, ile markowych ciuchów, srebra czy złota na siebie powiesić. Ludzie są ubrani stylowo, ale prosto. Bardzo rzadko zimową porą, na pokrytych lodem ulicach, można zobaczyć kobietę na wysokich obcasach i z nagim pępkiem, bo to jest po prostu niewygodne.

- Jeszcze jakieś stereotypy…?

- Mogę tylko opowiedzieć, co mówili Polacy o stereotypach o nich w świecie. Na przykład, że u Polaków nie ma światła i wody, że z nimi nie da się prowadzić interesów, jeśli chodzi o pieniądze. Ale o Ukraińcach też często tak myślą. Chociaż miałam do czynienia też z tym, że ludzie wierzą w ukraińską europejskość. Na przykład, miałam kontakt z panią, której babcia pochodziła z Żółkwi. Mówiła, że bardzo chce odwiedzić swoją historyczną ojczyznę, ale nie chce robić paszportu i czeka, aż Ukraina wstąpi do Unii.

W jednym z gimnazjum i na szkoleniu w Warszawie, gdzie byli cudzoziemcy z różnych krajów, starałam się opowiedzieć o stereotypach świata wobec Ukrainy. Zwróciłam uwagę obecnych na to, że nie jesteśmy Azją, a język rosyjski nie jest naszym językiem państwowym, że nasze organizmy nie są napromieniowane, że nie pijemy wódki i nie jemy słoniny codziennie, że u nas śnieg nie pada przez cały rok. Ludzie wysłuchali tych stereotypów i powiedzieli: «Prosimy nam uwierzyć, nie myśleliśmy o was w ten sposób». Czyli my sami tak o sobie myślimy i sami te stereotypy rozpowszechniamy.

- Jasiu, czy Tobie się nie wydaje, że kultywujemy w sobie pewny narodowy masochizm, z czego korzystają nasi północni sąsiedzi, podkreślając i rozwijając nasze wady narodowe?

- Uważam, że przede wszystkim, sami o sobie tworzymy te stereotypy. A ktoś mocniejszy zawsze korzysta ze słabszych stron innych.

- Jaka jest Twoja wizja stosownej polskiej i ukraińskiej drogi do Europy?

- Na pierwszy rzut oka jesteśmy bardzo bliscy, bo moim zdaniem, nie ma jakiejś uderzającej różnicy, jeśli nie zastanawiać się nad szczegółami. Z drugiej strony, różnica jest bardzo duża, zaczynając na przykład, od harmonogramu transportu i cen na produkty. W krajach europejskich nie musisz wydawać na potrzeby, na przykład, na żywność, tak dużo pieniędzy, jak u nas.

W ciągu trzech miesięcy pobytu w Lublinie, byłam na większej ilości imprez, niż w Łucku w ciągu roku, bo tam ich jest więcej i nie trzeba płacić dużo pieniędzy, żeby pójść na jakiś koncert.

- Co na Ukrainie przeszkadza młodym ludziom we własnym życiowym wyborze?

- Nic nie przeszkadza, tylko jakieś kompleksy, stereotypy, lenistwo i brak motywacji. Ludzie często są zadowoleni schematem «praca – dom - praca». Dużo ludzi na Ukrainie o takich programach, jak EVS czy temu podobnych, nawet nie wiedzą. Dlatego niedawno w Lublinie organizowaliśmy spotkanie, na którym o tym opowiadaliśmy.

- Co planujesz w najbliższym czasie?

- Podoba mi się być wolontariuszką. Podoba się to, że w Polsce mniej formalności. Na Ukrainie, jeśli zamierzasz coś zrobić, musisz iść do swoich przełożonych i argumentować, dlaczego chcesz przeprowadzić jakąś akcję. Często postawa jest taka: po co ci to? A jeśli to służba urzędowa, to musisz przejść dużo kół piekła, żeby coś zrobić. A w Polsce, jeśli masz jakiś pomysł, jeśli on jest uzasadniony, nie szalony, odpowiedni, masz wszystkie możliwości do tego, aby go urzeczywistnić i wszyscy ci będą w tym pomagać.

Co do planów, mogę powiedzieć, że chcę wrócić do domu. Jednak jeszcze nie wiem, czym będę się zajmowała. Na razie staram się o tym nie myśleć.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

Сьогодні гостем «Волинського Монітора» є Яся Рамська – волонтер Європейської волонтерської служби (EVS) у Любліні.

- Ясю, як Ти стала волонтером Європейської волонтерської служби?

- Щоб потрапити на EVS, потрібно зайти на сайт Європейської комісії або на сайт Європейської волонтерської служби, знайти там всю необхідну інформацію, написати проект і подати заявку. Коли я подавала заявку, до кінця не уявляла, чим буду займатися. Про програму довідалася від особи, котра прийшла до мене на ефір на радіо «Луцьк».

- Ти в Польщі тільки три місяці…

- Так. І перебуватиму там до кінця вересня.

- Три місяці тому було інше життя?

- Що стосується роботи, абсолютно інше.

- Як у Тебе зі знанням польської мови?

- Моя велика помилка, що я перед від'їздом не хотіла відвідувати курси польської мови. Я знаю українську, англійську, російську і думала, що якось собі пораджу, а потім почну вчити.

Перше, що мене вразило, коли приїхала до Польщі, це те, що коли я зверталася до поляків, то чула у відповідь: «Не розумію української, не розумію російської, не розумію англійської». Але ж якщо дуже захотіти, можна порозумітися, наприклад, за допомогою жестів, малюнків і т.д.

Тепер мені стало легше давати собі раду з мовою.

- Чим займаєшся в Польщі?

- У Фундації духовної культури пограниччя, греко-католицькій організації, до якої приходить більшість українців у Любліні, я організовую різноманітні імпрези для української громади.

У нас є загальний план роботи. Це, наприклад, заходи, пов'язані зі святами. Але є також щоденна робота фундації. Одного дня хтось проводить заняття з англійської, наступного - я проводжу кіноклуб для жінок і т.д.

Окрім цього, я працюю з особами із обмеженими можливостями у римо-католицькій фундації. Зустрічаюся з ними приблизно два рази на місяць.

- До фундації приходить етнічна українська громада, яка згуртувалася історично, чи це «новоприбулі» українці?

- У цій громаді є і українці, котрі там живуть віддавна, є і новоприбулі студенти тощо.

- Українці цікаві полякам?

- У Польщі відбувається дуже багато концертів українських гуртів, виступають українські театри. На вистави та концерти приходить багато людей. Одним з аспектів моєї роботи є розповіді про українську культуру, наприклад, в гімназіях, ліцеях, на тренінгах для іноземців.

- Які стереотипи існують у польській та українській свідомості щодо поляків та українців? Чи мала Ти з цього приводу якісь неприємні ситуації?

- У мене були такі випадки, коли казали, що українська пані приїжджає до Польщі, щоб мити «кєлішкі». Це, наприклад, я чула від поліцейського. Був випадок, коли я зі своєю подругою розмовляла українською, а хлопці, які йшли назустріч, казали в наш бік «к...ва українка» і тому подібне.

Про поляків я чула тільки один український стереотип, що польські жінки дуже некрасиві. Коли я приїхала до Польщі, то зрозуміла, що він абсолютно неправдивий.

- Я знаю, що польки вважаються одними з найкрасивіших жінок у світі.

- Якщо говорити про зовнішню оболонку, мені дуже подобається, що люди в Європі, не тільки в Польщі, менше дбають про те, скільки брендів, срібла чи золота на себе начепити. Люди одягаються стильно, але просто. Дуже рідко можна побачити у морозну пору чи під час ожеледиці жінку на 20-сантиметрових підборах і з голим пупом, бо це просто елементарно незручно.

- Ще якісь стереотипи…?

- Я тільки можу розповісти, що казали поляки про стереотипи, які існують у світі про них. Наприклад, що у Польщі немає світла і води, що з поляками не можна мати справи, якщо мова йде про гроші. Але про Україну теж так часто думають. Хоча я зіткнулася і з тим, що люди вірять в українську європейськість. Наприклад, я мала справу з однією пані, бабуся якої походила із Жовкви. Вона казала, що дуже хоче поїхати на свою історичну батьківщину, але не хоче робити паспорт, чекає, коли Україна вступить до ЄС.

В одній із гімназій і на тренінгу у Варшаві, де були іноземці з різних країн, я намагалася розповісти про стереотипи в світі щодо України. Я звертала увагу присутніх на те, що ми не Азія, що російська – це не наша державна мова, що наші кістки не заражені радіацією, що ми не п'ємо горілку і не їмо сало кожного дня, що у нас сніг не йде цілий рік. Люди послухали про ті стереотипи і сказали: «Повірте, ми про вас так не думали». Тобто ми самі про себе думаємо ось так і самі про себе такі стереотипи поширюємо.

- Яся, а Тобі не здається, що ми культивуємо в собі певний національний мазохізм, чим користуються наші північні сусіди, підкреслюючи та модеруючи нашу національну немічність?

- Думаю, що, у першу чергу, ми собі самі нав'язуємо такі стереотипи. А хтось сильніший завжди користується слабкими сторонами іншого.

- Яке Твоє бачення польського та українського шляху до Європи?

- На перший погляд, ми дуже близькі, тому що, особисто для мене, немає якоїсь разючої різниці, якщо не роздумувати про деталі. З іншого боку, різниця дуже велика, починаючи, наприклад, з розкладу транспорту, із цін на продукти. В європейських країнах ти не повинен за речі першої необхідності, ту ж їжу, для прикладу, платити шалені гроші, як у нас.

За три місяці я у Любліні була на більшій кількості культурних заходів, ніж у Луцьку за рік, тому що там їх більше і не потрібно платити шалені гроші, щоб піти на якийсь концерт.

- Що в Україні заважає молодим людям бути самостійними у своєму виборі?

- Та нічого не заважає, тільки якісь комплекси, стереотипи, лінь і відсутність мотивації. Людей часто влаштовує схема «робота-дім-робота». Багато людей в Україні про такі програми, як EVS чи подібні, просто не знають. Тому ми нещодавно у Любліні провели зустріч, на якій про них розповідали.

- Які плани на найближчий час?

- Мені цікаво бути волонтером. Подобається те, що в Польщі менше формалізму. В Україні, коли ти хочеш щось зробити, тобі потрібно піти до свого керівника і аргументувати йому, що ти хочеш провести якусь акцію. Найчастіше, ставлення таке: «А воно тобі треба?». А якщо це ще й державна служба, то потрібно пройти багато кіл пекла, щоб щось зробити. А в Польщі, якщо ти маєш якусь ідею, якщо вона розумна, не божевільна, адекватна, то ти маєш усі можливості, щоб втілити її в життя і тобі будуть усі допомагати в цьому.

Щодо планів, то скажу, що хочу повернутися додому. Але чим буду займатися, не можу сказати. Наразі намагаюся про це не думати.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Barok, jazz i kolędy

Бароко, джаз і колядки

W styczniowe dni chrześcijanie obrządku wschodniego, obchodzą największe święto – Boże Narodzenie. Kolędy z okazji narodzin Syna Bożego są wykonywane w różnych krajach Europy. Przebrani za bohaterów opowiadań biblijnych ludzie, wędrują od domu do domu i śpiewają o gwieździe betlejemskiej, Marii i Józefie, trzech królach z darami, o biednym, ale wesołym wieśniaku, na którego zstąpiło Boże błogosławieństwo, o ptakach, które wysławiają Chrystusa.

Własną interpretację tradycji Bożego Narodzenia, obchodzonej w dawnej Anglii, Niemczech, Austrii, Hiszpanii, Portugalii, Francji, Polsce i na Ukrainie, przedstawili na scenie Wołyńskiego Akademickiego Obwodowego Teatru Lalek, artyści lwowskiego zespołu «A cappella Leopolis».

To nie przypadek, że zespół «A cappella Leopolis» w czasie Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku odwiedził Łuck. Dla fanów muzyki barokowej, to było prawdziwe przeżycie. Chętni do obejrzenia ich występu, nie mieścili się na widowni. Do Obwodowego Teatru Lalek wyruszyły całe rodziny, aby zająć miejsce sobie i przyjaciołom.

Stare europejskie kolędy prezentował zakrystian szopki, słynny lwowski poeta – Ostap Śliwiński. Należy podkreślić, iż lwowski zespół «A cappella Leopolis», który wykonuje muzykę dawnych epok jest już dobrze znany w Polsce.

Podczas przerwy poprosiliśmy widzów, aby podzielili się swoimi wrażeniami z koncertu. Wszyscy byli mile zaskoczeni. W przedstawieniu artystycznym podobały się sceniczne obrazy, jak również misterność wykonania dawnych i współczesnych kolęd.

Zespołowi «A cappella Leopolis» towarzyszyła Rzeszowska Orkiestra Jazzowa imienia Wojciecha Kilara. Wspólnie zaprezentowano pieśni sąsiadów, śpiewane w okresie Bożego Narodzenia.

Według koordynatora projektów Łuckiego Klubu Jazzowego i sylwestrowych obchodów w Obwodowym Teatrze Lalek – Ołeny Chadżyogłowej, europejskie kolędy w ramach jazzowego festiwalu w Łucku, były wykonywane po raz pierwszy. Jej zdaniem, eksperyment był udany, a dowodem na to, była przepełniona widownia teatralna i głośne brawa gości.

Bożonarodzeniową feerię «Od baroku do jazzu», kontynuował lwowski zespół «ShockolaD». Połączenie jazzu i muzyki ludowej w ich wykonaniu, poruszyło widzów na tyle, że po ich występie, oklaskom nie było końca.

O powodzeniu zespołu «ShockolaD» i o tym, dlaczego tak serdecznie, po raz kolejny, był on powitany w Łucku, opowiedziała korespondentowi „Monitora Wołyńskiego" pianistka lwowskiego zespołu – Anastasja Łytwyniuk. Wyjaśniła, że tajemnica ich sukcesu polega na tym, iż praktykują styl, który staje się coraz bardziej ceniony i popularny w Europie - «The World Music». Mimo tego, muzycy «Czekolady» grają klasyczny jazz i czerpią z dorobku sztuki ludowej.

Feeria świąteczna «Od baroku do jazzu» w Łucku, zbiegła się z urodzinami inicjatora jazzowych wydarzeń w naszym mieście, p.o. Konsula Generalnego RP w Łucku Krzysztofa Sawickiego. Wykonawcy zespołu „ShockolaD" przygotowali mu więc z tej okazji muzyczny prezent.

Świąteczny wieczór zakończył się mistrzowskim wykonaniem ukraińskiej kolędy. Dokonali tego artyści lwowskiego zespołu «A cappella Leopolis» i zespołu jazzowego «ShockolaD».

Ołena PIANYCH

У січневі дні християни східного обряду відзначають найбільше свято – Різдво Христове. Колядки з нагоди народження Божого Сина виконують в різних країнах Європи. Переодягнені у героїв біблійних оповідань люди мандрують від хати до хати і співають про Віфлеємську зірку, Марію з Йосипом, трьох царів з дарами, про бідного, але веселого селянина, на якого зійшла Божа благодать, про птахів, що славлять Христа.

Власну інтерпретацію різдвяних традицій Давньої Англії, Німеччини, Австрії, Іспанії, Португалії, Франції, Польщі та, зрештою, України – відтворили учасники львівського ансамблю «A cappella Leopolis» на сцені Волинського академічного обласного театру ляльок.

Не випадково, що ансамбль «A cappella Leopolis» на новорічно-різдвяні свята завітав до Луцька. Для волинського шанувальника музичного бароко – це була справжня знахідка. Усі бажаючі відвідати їх вертеп навіть не вмістилися у залі. До обласного театру ляльок йшли цілими родинами, аби лише встигнути зайняти місце собі і друзям.

Презентував стародавні європейські колядки паламар вертепу, відомий львівський поет – Остап Сливинський. До слова, львівський ансамбль «A cappella Leopolis», який відтворює давню манеру співу, добре знаний у Польщі.

Під час антракту ми запитали у численних відвідувачів про їхні думки з приводу побаченого. Всі, без перебільшення, були приємно вражені. Виступи артистів захопили постановкою яскравих сценічних образів, манерністю виконання давніх і сучасних колядок.

Ансамблю «A cappella Leopolis» акомпонував Жешівський джазовий оркестр імені Войцеха Кіляра. Разом вони, замість звичайного вертепу, продемонстрували, які пісні виконують наші народи-сусіди у різдвяні свята. Це музичні сцени, іноді поважні, жартівливі або ж повчальні.

Зі слів координатора проектів Луцького джазового клубу і новорічної феєрії в обласному театрі ляльок Олени Хаджиоглової, європейські колядки у рамках джазового фестивалю у Луцьку були виконані вперше. На її думку, експеримент вдався і найліпшим свідченням цього є переповнена зала театру та гучні оплески гостей свята.

Різдвяну феєрію «Від бароко до джазу» продовжив львівський колектив «Шоколад». Поєднання джазу і українського фольку в їхньому виконанні захопили присутніх у залі настільки, що оплески довго не вщухали і після закінчення їх виступу.

Секретом успіху колективу «Шоколад» і тим, чому так тепло їх зустрічали у Луцьку, з власкором «Волинського Монітора» поділилася піаністка львівського гурту Анастасія Литвинюк. Дівчина розповіла, що вони практикують стиль, який особливо цінується і набирає все більшої популярності в Європі – «The World Music». Попри те, музиканти «Шоколаду» грають класичний джаз і захоплюються народною творчістю.

Різдвяна феєрія «Від бароко до джазу» у Луцьку співпала із відзначенням дня народження одного з джазових інспіраторів та модераторів, виконувача обов'язків Генерального консула РП у Луцьку Кшиштофа Савіцького. Тому музичний подарунок для нього особисто підготували виконавці гурту «Шоколад».

Святковий вечір в обласному центрі Волині завершився спільним виступом львівського ансамблю «A cappella Leopolis» і джазового колективу «Шоколад». Разом вони милозвучно виконали українську колядку.

Олена П'ЯНИХ

Польська преса про Схід
Polska prasa o Wschodzie

Samobójstwo byłego oficera FSB

W Jekaterynburgu, pod pomnikiem ofiar represji stalinowskich zastrzelił się były oficer FSB. Obok ciała znaleziono pistolet typu Makarow oraz list pożegnalny. Prosi w nim o przebaczenie za stalinowskie represje.

Leonid Płotnikow, służył w FSB od 1999 roku jako zastępca szefa Federalnej Służby Bezpieczeństwa w regionie Swerdłowsk. W chwili śmierci był na emeryturze. Zmarł od postrzału w głowę.

Na pomniku gdzie się oficer zastrzelił wypisanych jest ponad 18 tysięcy nazwisk ludzi, którzy zostali rozstrzelani przez NKWD.

Niezalezna.pl, 25 stycznia 2013 roku

Самогубство колишнього офіцера ФСБ

У Єкатеринбурзі, під пам'ятником жертвам сталінським репресіям, застрелився колишній офіцер ФСБ. Неподалік тіла було знайдено пістолет типу «Макарова», а також прощальний лист. У ньому офіцер просив про вибачення за сталінські репресії.

Леонід Плотніков служив у ФСБ з 1999 року на посаді заступника голови Федеральної служби безпеки у Свердловській області. На даний час знаходився на пенсії. Помер від пострілу в голову.

На пам'ятнику, поблизу якого застрелився офіцер, виписано понад 18 тисяч прізвищ людей, котрих розстріляли органи НКВД.

Niezalezna.pl, 25 січня 2013 року

Rosja wymieni Kaukaz na Białoruś i Ukrainę

Na podstawie przeprowadzonej serii analiz źródeł jawnych CIA, GRU i szeregu instytutów badawczych, a także prac Alvina Tofflera, Zbigniewa Brzezińskiego i Samuela Huntingtona, geopolityczni eksperci ułożyli prawdopodobną mapę Europy 2035 roku.

Poprzez dalszy rozłam polityczny Ukrainy, z Kijowa do Moskwy przejdzie Donbas, większa część południowej Ukrainy i Krym.

Ogromne zmiany dotkną Kaukaz. Wątpliwe, czy Rosji uda się utrzymać Północnokaukaskie Republiki. W pierwszej kolejności tyczy się to Dagestanu, Czeczenii i Inguszetii. Pytanie tylko, w jaki sposób przyjdzie się z nimi rozstać i z czyjej inicjatywy. Najbardziej prawdopodobne, że oddzielenie może nastąpić – po stalinowsku – z odcięciem najgęściej zaludnionych rejonów górzystych, przy czym nie według istniejącego podziału administracyjnego granic, a na przykład, wzdłuż rzeki Terek.

Abchazja, zważywszy na jej nieznaczącą populację, może zostać administracyjnie przydzielona do Kraju Krasnodarskiego. W przypadku ustanowienia w Gruzji reżimu marionetkowego, w drodze kompromisu kraj może odzyskać Osetię Południową.

Rozwiązanie problemu karabaskiego jest możliwe tylko dzięki ustaleniu powszechnie akceptowanej granicy między Rosją i Armenią. W tym celu będzie trzeba utworzyć „korytarz transportowy", który rozdzieli Gruzję na Zachodnią i Wschodnią, oddzielając przynajmniej Kachetię od Tbilisi. W tym przypadku należy wziąć pod uwagę czynnik turecki. W sytuacji politycznego zrzeczenia się Karabachu Ankara potrzebuje określonych korzyści. Mogą to być terytorialne ustępstwa, na przykład w Bułgarii, gdzie znajduje się znacząca część tureckiej ludności.

Ekspres Gazeta, 25 stycznia 2013 roku

Росія змінить Кавказ на Білорусь і Україну

На основі проведеної серії аналізів відкритих джерел ЦРУ, ГРУ та низки дослідницьких інститутів, а також робіт Альвіна Тоффлера, Збігнева Бжезінського та Самуеля Хантінгтона, геополітичні експерти склали правдоподібну карту Європи 2035 року.

Через подальший політичний розлом України, від Києва до Москви перейде Донбас, більша частина південної України та Крим.

Великі зміни торкнуться Кавказу. Навряд чи Росії вдасться утримати Північнокавказькі республіки. У першу чергу, це стосується Дагестану, Чечні та Інгушетії. Питання лише, яким способом доведеться із ними розстатися і з чиєї ініціативи. Найправдоподібніше, що відокремлення може настати по-сталінськи – із відрізанням найбільш залюднених гірських районів, причому не згідно з існуючим адміністративним поділом кордонів, а, наприклад, вздовж річки Терек.

Абхазія, зважаючи на незначне заселення, може бути адміністративно відділена до Краснодарського краю. У випадку встановлення у Грузії маріонеткового режиму, після переговорів, до них може відійти Південна Осетія.

Розв'язання карабаської проблеми можливе лише завдяки встановленню загально визнаного кордону між Росією та Вірменією. З цією метою необхідно буде створити «транспортний коридор», який розділить Грузію на Західну та Східну, відділяючи принаймні Кахеті від Тбілісі. У цьому випадку необхідно взяти до уваги турецький чинник. У ситуації політичного відречення від Карабаху, Анкара потребує конкретні вигоди. Це можуть бути територіальні поступки, наприклад, в Болгарії, де перебуває значна частина турецького населення.

Ekspres Gazeta, 25 січня 2013 року

Putin nie jest już gwarantem

Władimir Putin przestaje być dla Rosjan gwarantem stabilności. Wskazują na to ostatnie badania przeprowadzone przez Centrum Lewady. Według najnowszego sondażu, poparcie dla prezydenta Rosji spadło do najniższego poziomu w całej jego karierze politycznej.

Różnice są znikome, ale eksperci podkreślają, że to stała tendencja. W szczytowym okresie ubiegłego roku popularności politykę Władimira Putina popierało ponad 70 procent Rosjan. Po wyborach, poparcie wynosiło 63 procent. Jesienią podskoczyło do 65 i w styczniu 2013 roku spadło do 62 procent.

Ci, którzy głosowali na Władimira Putina podkreślali, że jest on gwarantem stabilności kraju. „Obecnie coraz mniej osób wierzy, że prezydent znajdzie rozwiązanie, które poprawi standardy życiowe" - komentuje wyniki najnowszych badań szef Centrum Lewady Lew Gudkow. Zapewnia jednocześnie, że poparcie dla prezydenta nie spadnie poniżej 30 procent.

Kresy.pl, 25 stycznia 2013 roku

Путін уже не є гарантом

Владімір Путін перестає бути для росіян гарантом стабільності. На це вказують дослідження, проведені Центром Левади. Згідно із найновішим опитуванням, підтримка Президента Росії знижується до найнижчого рівня за всю його політичну кар'єру.

Показники вражають, проте експерти підкреслюють, що це стала тенденція. У січневий період минулого року політику Владіміра Путіна підтримували 70 % росіян. Після виборів підтримка становила 63 %. Восени зросла до 65 і в січні 2013 року знизилася до 62 %.

Ті, хто голосував за Владіміра Путіна, підкреслювали, що він є гарантом стабільності країни. «Нині усе менше осіб вірить, що президент знайде вирішення, яке поліпшить стандарти життя», - коментує результати останніх досліджень директор Центру Левади Лєв Гудков. Одночасно зазначає, що підтримка для президента не знизиться нижче 30 %.

Kresy.pl, 25 січня 2013 року

Польська преса про Україну
Polska prasa o Ukrainie

Rosyjskie prowokacje na Krymie

W ostatnim czasie Krym stał się areną niepokojących wydarzeń, mogących mieć negatywny wpływ na i tak już bardzo niestabilną sytuację w Autonomicznej Republice Krymu. Rosyjskie prowokacje na Krymie są już niemal codziennością, a prorosyjskie władze Krymskiej Autonomii zachowują się tak, jakby Krym był integralną częścią Rosyjskiej Federacji.

Wieczorem 24 stycznia 2013 r. wracający do domu przewodniczący Komisji Rewizyjnej Medżlisu Tatarów Krymskich – Kurtseit Abdullajew – został napadnięty przez nieznanych sprawców. Osobnicy podeszli do Abdullajewa z tyłu i parę razy uderzyli go w głowę ciężkim narzędziem (prawdopodobnie metalową rurą). Gdy upadł, napastnicy nadal wymierzali razy. Z poważnymi obrażeniami głowy i twarzy, Abdullajew trafił do szpitala im. Siemaszki w Symferopolu.

Ostatnie wydarzenia na Krymie każą przypuszczać, iż bojówki podporządkowane rosyjskim szowinistycznym organizacjom – zintensyfikowały działania przeciwko Tatarom Krymskim. Należy oczekiwać dalszych prowokacji, mających na celu destabilizację sytuacji na półwyspie.

Wszystko to dzieje się w momencie, gdy Ukraina objęła przewodnictwo OBWE – organizacji, która ma za zadanie przeciwstawiać się ksenofobii, etnicznej nienawiści i religijnej nietolerancji.

Niezalezna.pl, 25 stycznia 2013 roku

Російські провокації в Криму

Останнім часом Крим став ареною подій, які можуть мати негативний вплив на і так дуже нестабільну ситуацію в Автономній Республіці Крим. Російські провокації в Криму є практично щоденними, а проросійська влада півострова поводить себе так, немов автономія є невіддільною частиною Російської Федерації.

Увечері 24 січня 2013 р. додому повертався голова Ревізійної комісії Меджлісу кримських татар Куртсеіт Абдуллаєв і на нього напали невідомі злочинці. Вони підійшли зі спини жертви і кілька разів вдарили по голові важким предметом, швидше за все, металевою трубою. Коли Абдуллаєв впав, то нападники продовжували побиття. Із серйозними ушкодженнями голови та обличчя Абдуллаєв потрапив до лікарні ім. Семашка в Сімферополі.

Останні події в Криму дозволяють припускати, що бойовики, підпорядковані російським шовіністичним організаціям, почали інтенсивніше діяти проти кримських татар. Необхідно очікувати на подальші провокації, які матимуть на меті дестабілізувати ситуацію на півострові.

Усе це діється у час, коли Україна почала головувати в ОБСЄ – організації, яка протидіє ксенофобії, етнічній ненависті та релігійній нетолерантності.

Niezalezna.pl, 25 січня 2013 року

Adwokatowi Tymoszenko nie zezwolono na wyjazd z kraju

Straż Graniczna Ukrainy nie zezwoliła w ubiegły czwartek na wyjazd z kraju adwokatowi byłej premier Julii Tymoszenko Serhijowi Własence.

Został on zatrzymany na lotnisku, gdy udawał się do Strasburga na sesję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

Własenko nie mógł opuścić Ukrainy, mimo że ma mandat deputowanego do parlamentu i jest chroniony immunitetem. Straż Graniczna wyjaśniła, że opuszczania kraju zakazał adwokatowi sąd.

Własenko jest jedną z nielicznych osób, które kontaktują się z odsiadującą karę siedmiu lat więzienia Tymoszenko. On także przekazuje opinii publicznej wydawane przez byłą premier komunikaty oraz krytykujące władze publikacje jej autorstwa.

Kilka dni temu Własenko oświadczył na konferencji prasowej, że władze mają zamiar go aresztować m.in. w związku z konfliktem sądowym, który toczy się między nim a jego byłą żoną.

Polska Agencja Prasowa, 24 stycznia 2013 roku

Адвокатові Тимошенко заборонено виїзд із країни

Прикордонна служба України не дозволила у минулий четвер виїхати із країни адвокатові колишньої прем'єр-міністр Юлії Тимошенко Сергієві Власенку.

Він був затриманий в аеропорту, коли прямував до Страсбурга на парламентське засідання Ради Європи.

Власенко не міг залишити України, хоча має депутатське посвідчення Верховної Ради і наділений імунітетом. Прикордонна служба пояснила, що адвокатові забороняє залишити державу суд.

Власенко – одна із небагатьох осіб, з якою контактує Тимошенко, що відбуває у в'язниці 7-річний термін позбавлення волі. Також він оприлюднює для громадськості послання колишньої прем'єр-міністр та її статті, що критикують владу.

Кілька днів тому Власенко заявив під час прес-конференції, що влада має намір арештувати його у зв'язку із судовим конфліктом між ним та його колишньою дружиною.

Polska Agencja Prasowa, 24 січня 2013 року

Unijny ambasador krytykuje Kijów

Unijny ambasador w Kijowie Jan Tombiński skrytykował ukraińskie władze. Jego zdaniem, w tym kraju wciąż można mówić o wybiórczym stosowaniu prawa.

W rozmowie z agencją Interfaks, Jan Tombiński podkreślił, że szczyt Ukraina - Unia Europejska, który odbędzie się się 25 lutego jest zwykłym elementem dialogu Brukseli i Kijowa i służy omówieniu bieżących tematów. Wśród nich będzie zapewne sprawa Julii Tymoszenko i kwestia wybiórczego stosowania prawa, ponieważ są to problemy bez rozwiązania których nie można mówić o postępach w stosunkach Ukrainy z Unią Europejską. Ambasador dodał, że temat ten będzie poruszany nie po raz pierwszy. Jego zdaniem, pomóc w rozwiązaniu problemu mogą wnioski misji obserwacyjnej Parlamentu Europejskiego, w skład której wchodzą były przewodniczący tej instytucji Pat Cox i Aleksander Kwaśniewski.

Stosunki Kijowa i Brukseli pogorszyły się od czasu dojścia do władzy niemal 3 lata temu Wiktora Janukowycza, który rozpoczął swoją prezydenturę od ograniczania wolności demokratycznych.

Kresy.pl, 24 stycznia 2013 roku

Посол Євросоюзу критикує Київ

Посол Євросоюзу у Києві Ян Томбінський розкритикував українську владу. На його думку, у цій країні надалі можна говорити про вибіркове правосуддя.

У розмові із агентством «Інтерфакс» Ян Томбінський підкреслив, що саміт Україна – Європейський Союз, який відбудеться 25 лютого, це великий елемент діалогу Брюсселя та Києва і призначений для обговорення нинішніх тем. Серед них точно буде справа Юлії Тимошенко і проблема вибіркового правосуддя, оскільки це проблеми, без розв'язання яких не можна говорити про прогрес у відносинах України із Євросоюзом. Посол додав, що ця тема порушуватиметься не вперше. На його думку, допомогу у вирішенні проблеми нададуть висновки місії спостерігачів Європейського Парламенту, до складу якої входять колишній голова цієї інституції Пат Кокс і Александер Квасневський.

Відносини Києва та Брюсселя погіршилися від моменту приходу до влади майже три роки тому Віктора Януковича, котрий розпочав свою каденцію від обмеження демократичних свобод.

Kresy.pl, 24 січня 2013 року

Reynel i rzeźba: łucki kontekst polskiej kultury

Рейнель і скульптура: луцький контекст польської культури

Gdy mimowolnie lub celowo udaje się odczytać „kod", ukryty za głuchymi murami i za nie dostrzegalnymi na pierwszy rzut oka częściami środowiska miejskiego, gdy udaje się rozwiązać tajemniczy węzeł historii, zaczyna człowiek odkrywać rozmaitość kultury.

Коли, мимоволі чи навмисно, вдається прочитати «код», який приховується за глухими стінами і спершу нічим не примітними клаптиками міського середовища, коли вдається потягнути за той маленький вузлик, починає виринати ціла тканина розгалуженої культури.

Co ciekawego mogłoby się kryć za 14 płaskorzeźbami w katedrze katolickiej? Gdy spojrzysz za „fasadę" tych dzieł sztuki, porusza cię niedostrzegalny dotychczas kontekst jakiejś historii i zaczynasz szukać odpowiedzi…

Na skrzyżowaniu tendencji

W okresie międzywojennym w sztuce panowały właściwe dla tego czasu tendencje. Architektura oddalała się od neohistorycznych stylów i poszukiwała nowych sposobów przekazywania w funkcjonalizmie; malarstwo łączyło energię ekspresjonizmu i analitykę kubizmu, a muzyka poszła drogą amerykańsko-jazzową. Ogólnie mówiąc, każdy rodzaj sztuki miał swoją specyfikę, ale razem rozwijały się one w oparciu o industrializację i racjonalizację życia początku XX wieku. Pojawiały się nowe postacie, których twórcza wizja współczesności, wywierała wpływ na całą warstwę rozmaitej sztuki.

Oczywiste jest to, że artyści okresu międzywojennego, którzy wówczas mieszkali i tworzyli w Łucku czy dla Łucka, przebywali w tej samej przestrzeni modnych stylów, kierunków i tendencji.

Katolicka katedra miasta w latach 20-tych przeżyła dramatyczny pożar, który zniszczył wiele przechowywanych w nim antykwarycznych i starych rzeczy. Spaliły się np. obrazy z XVII wieku, spaliła się ukoronowana ikona Łuckiej Matki Bożej, przywieziona do Łucka z Rzymu jeszcze w latach 1590-tych, doszczętnie spłonął ołtarz. Należało więc odnowić zniszczoną część kościoła. Tak też się stało. Katolicyzm, który zawsze był protektorem rozwoju sztuki europejskiej, tym razem także postanowił zadziałać. Gdzieś na skrzyżowaniu religii i rzeźbiarstwa w 1936 roku, kościół otrzymał w darze 14 płaskorzeźb z serii „Droga Krzyżowa".

Żywy podtekst kamiennej rzeźby

Prace zostały wykonane przez rzeźbiarkę Zofię Trzcińską-Kamińską, a ufundowane przez mecenasa Leona Reynela. Świadczy o tym tablica pamiątkowa, która zachowała się w kościele. Znajduje się ona jednak w takim miejscu, że trudno ją dostrzec.

Kim byli Leon Reynel i Zofia Trzcińska- Kamińska? Czy byli to zwykli ludzie, których działania zostały owiane tajemnicą?

Leon Reynel pochodził ze środowiska ludzi bogatych. Uwielbiał sztukę i na wszelkie sposoby udzielał jej wsparcia. Jeszcze przed I wojną światową, był jednym z patronów ruchu teatralnego w Petersburgu. Najpierw pracował jako adwokat, a następnie wspierał finansowo teatry tego miasta. Później Leon był dyrektorem Amerykańskiego Towarzystwa Importu Skóry z Rosji.

W latach 20-tych Leon Reynel ożenił się z panią Władysławą, która była krewną znanego Witkacego – malarza, fotografa, pisarza i filozofa, teoretyka sztuki - Stanisława Witkiewicza, przedstawiciela polskiego ekspresjonizmu. Reynela i Witkiewicza połączyło coś więcej, niż więzi rodzinne czy wsparcie finansowe ze strony tego pierwszego. Witkacy namalował 30 portretów Reynela. Obecnie są one przechowywane w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.

Луцький кафедральний костел Св. Петра і Павла

Na początku 1930 roku, Leon Reynel zamówił u rzeźbiarki Zofii Trzcińskiej-Kamińskiej, serię płaskorzeźb „Droga Krzyżowa" dla łuckiej katedry.

Wówczas aktywnie rozwijało się także polskie rzeźbiarstwo. Zofia Trzcińska należała do stowarzyszenia plastyków „Rytm". Wśród jego członków był także Wacław Borowski, który projektował banknot Banku Polskiego w 1936 roku. Przedstawicielstwo tego banku działało także w Łucku.

Dzieła Zofii Trzcińskiej były bardzo popularne w różnych zakątkach Rzeczypospolitej. Na przykład, w 1928 roku wygrała konkurs na pomnik amerykańskiego prezydenta Thomasa Woodrowa Wilsona w Poznaniu. Rok później zaprojektowała i wykonała pomnik Tadeusza Kościuszki w tym mieście.

Znacząca część twórczości Zofii Trzcińskiej związana jest z rzeźbiarstwem religijnym.

Що цікавого може ховатися за 14 барельєфами у католицькому соборі? Але щойно зазираєш за «фасад» їхнього буття, одразу відкривається непомічений контекст цієї чудової історії...

На перетині тенденцій

У мистецтві міжвоєнного часу панували свої властиві часові тенденції. Архітектура відходила від неоісторичних стилів і шукала нового вираження у функціоналізмі; малярство стверджувало енергію експресіонізму й аналітику кубізму; а музика взагалі пішла американсько-джазовим шляхом. Загалом, кожен вид мистецтва мав свої певні особливості, але всі вони розвивалися у спільному дусі індустріалізації та раціоналізації життя початку XX століття. З'являлися численні нові постаті, творче бачення сучасності яких тягнуло за собою цілий пласт різношерстого мистецтва.

Цілком очевидно, що митці міжвоєнного періоду, які в той час жили і творили в Луцьку чи для Луцька, коливалися в тій самій площині модних стилів, напрямків та тенденцій.

Католицький собор міста у двадцяті роки пережив страшну пожежу, яка забрала на той світ багато антикварних, старовинних речей, які в ньому зберігалися. Так, наприклад, загинули полотна XVII століття, згоріла коронована ікона Луцької Богоматері, привезена у місто з Риму ще в 1590-ті роки, повністю знищився вівтар. Одним словом, інтер'єр костелу, великою мірою, оновлювали. Католицизм, який завжди був індикатором розвитку європейського мистецтва, і цього разу спрацював. Десь на перетині релігії і скульптури у 1936 році костелові подарували 14 барельєфів серії «Хресна дорога».

Живий підтекст кам'яної скульптури

Роботи виконала скульпторка Софія Тжцінська-Камінська на гроші мецената Леона Рейнеля. Про це свідчить меморіальна дошка, яка збереглася у костелі. Правда розташована вона у такому місці, що далеко не кожен відвідувач її може побачити.

Ким були Леон Рейнель та Софія Тжцінська-Камінська? Чи були вони звичайним людьми, діяння котрих губиться у нетрях століття?

Леон Рейнель вийшов із середовища багатіїв, котрі досягли успіху в бізнесі. Леон любив мистецтво і всіляко йому допомагав. Ще перед Першою світовою він був одним із покровителів Петроградського театрального руху. Спочатку працював адвокатом, а потім і фінансово допомагав театрам цього міста. Згодом Леон був директором Американського товариства імпорту шкір з Росії.

У двадцятих роках Леон Рейнель одружився із пані Владиславою, котра була родичкою відомого маляра Віткація. Під цим псевдонімом приховувався художник, фотограф, письменник та філософ, теоретик мистецтва Станіслав Віткевич – представник польського експресіонізму. Постаті Рейнеля і Віткевича поєднані чимось більшим, ніж родинними зв'язками та фінансуванням Віткевича Рейнелем. Віткацій зробив 30 портретів Леона. Нині ці праці зберігаються в Національному музеї у Варшаві.

На початку 1930-х цей чоловік замовив у скульпторки Софії Тжцінської-Камінської серію барельєфів «Хресна дорога» для Луцького кафедрального костелу.

У той час на просторах країни розвивалася і польська скульптурна школа. Софія Тжцінська належала до творчого угруповання «Ритм». Серед його членів був Вацлав Боровський, котрий розробляв дизайн банкнот Банку Польського у 1936 році. Представництво цього банку було і в Луцьку.

Твори Тжцінської користувалися популярністю в різних куточках Речі Посполитої. Наприклад, у 1928 році вона виграла проект на виготовлення пам'ятника американському президентові Вудро Вільсону в Познані. Через рік вона спроектувала і виготовила пам'ятник

Барельєфи у Луцькому кафедральному костелі

Барельєфи у Луцькому кафедральному костелі

gijnym. Jest ona autorką kilku rzeźb w kościołach Warszawy. Jest to np. pomnik prymasa Polski Augusta Hlonda w Archikatedrze św. Jana Chrzciciela w Warszawie i rzeźba św. Józefa w Kościele Dominikanów w Warszawie. Jedną z najlepszych jej prac jest pomnik na grobie męża.

W 1936 roku wykonane przez nią płaskorzeźby dla Łucka, podarowano kościołowi i powieszono na ścianach świątyni. Odsłonięto także tablicę, która o tym informuje. Podobną serię prac wykonała dla kościoła we wsi Garbów w województwie lubelskim.

Via Crucis

14 płaskorzeźb – to całość, która służy do odprawiania jednego z nabożeństw w kościele katolickim i ma bogatą symbolikę religijną. „Droga Krzyżowa" – to droga Jezusa na Golgotę, gdzie został ukrzyżowany. Każda płaskorzeźba, to stacja tej Męki.

Religijna istota Męki Pańskiej, to droga Jezusa Chrystusa na śmierć i stanowi podstawę dla katolików, do medytacyjnych rozważań dotyczących życia człowieka.

Nabożeństwa Drogi Krzyżowej celebrowane są w taki sposób, że człowiek idąc drogą Jezusa, 14 razy zatrzymuje się przy stacjach, modli się i rozważa wydarzenia z przeszłości. Liczba 14 stacji ustaliła się na przestrzeni wieków.

Nabożeństwa Drogi Krzyżowej odprawiane są przed Wielkanocą i obowiązkowo w Wielki Piątek na pamiątkę dnia, kiedy ukrzyżowano Jezusa.

Taka jest historia 14 płaskorzeźb w łuckim kościele katolickim. A więc, nie są to zwykłe postacie umieszczone na ścianach świątyni tylko dla ozdoby, ale mają inny wymiar. Dla katolików – to droga Jezusa na śmierć. To także dzieło sztuki, które na stałe wpisało się w kulturę Łucka i w układzie współrzędnych sztuki europejskiej, pokazuje autentyczną historię miasta.

Oleksandr KOTYS

Тадеушу Костюшкові в цьому ж місті.

Особлива віха творчості Тжцінської – релігійна скульптура. Вона є авторкою кількох скульптур у костелах Варшави. Це пам'ятник примаса Польщі Августа Хлонди у кафедральному соборі Івана Хрестителя у Варшаві та скульптура святого Йосипа у домініканському костелі Варшави. Одна з найбільш зразкових її робіт – пам'ятник на могилі свого чоловіка.

У 1936 році зроблені нею для Луцька барельєфи подарували костелові і розмістили їх на стінах храму. Ще встановили про це меморіальну дошку. Дуже схожу серію вона зробила для костелу села Гарбув Люблінського воєводства.

Via Crucis

Чотирнадцять подарованих барельєфів становлять єдину скульптурну композицію, яка відображає конкретний обряд у католицькій церкві і має глибокий релігійний сенс. Загалом «Хресна дорога» відображає шлях Ісуса Христа на Голгофу – місце, де його розіп'яли. Кожна із дощок містить зображення, які є, свого роду, вузловими центрами дороги.

Під «дорогою» розуміється як певний релігійний концепт, так і буквально шлях костельними навами, якими проходять віруючі. Релігійна суть дороги полягає у шляху роздумів та страждань, який колись пройшов Ісус.

Обряд «Хресної дороги» влаштований так, що людина, «ідучи» шляхом Христа, 14 разів зупиняється біля кожного із пронумерованих елементів серії, читає молитву та роздумує над зображуваною подією. Цифра 14 склалася історично.

Обряд Хресної дороги проводять у період перед Великоднем і обов'язково за два дні до Великодня – у, так звану, Страсну п'ятницю, день, коли розіп'яли Ісуса Христа.

Тепер ми знаємо, що це не просто фігури, які розміщені на стіні храму. Це, перш за все, витвір мистецтва, який фіксує луцьку культуру в системі координат європейського мистецтва і виводить на справжні простори «неспопсованої» історії міста, за якою можна угледіти автентичні зразки образу історичного Луцька.

Олександр КОТИС

Софія Тжцінська-Камінська

Меморіальна дошка у костелі

Портрет Леона Рейнеля. Автор - Віткацій

Informacja wołyńska
Волинська інформація

У пункті пропуску «Ягодин» в автомобілі, що перетинав українсько-польський кордон, знайдено 5 картин та 1 ліногравюру з підписом Пікассо. Оригінальність підпису встановили експерти.

•••••••

Na przejściu granicznym „Jahodyn" w przejeżdżającym przez granicę samochodzie, znaleziono 5 obrazów i jeden linoryt z podpisem Pabla Picassa. Oryginalność podpisu potwierdzili eksperci.

Щороку в Луцьку присвоюють звання почесного громадянина міста. У нинішньому році звання хочуть надати скульптору Миколі Голованю.

•••••••

Co roku w Łucku wybierają honorowego obywatela miasta. W tym roku jednym z kandydatów jest rzeźbiarz Mykoła Gołowań.

На Волині функціонує понад 60 безкоштовних пунктів обігріву, де громадяни можуть отримати допомогу у складних погодних умовах.

•••••••

Na Wołyniu działa ponad 60 bezpłatnych punktów, w których ludzie mogą znaleźć pomoc w trudnych warunkach pogodowych.

Луцька міська рада відповідатиме на звернення лучан через Інтернет. Проте електронні звернення та відповіді на них не мають статусу офіційних документів. Для отримання офіційної відповіді доведеться звернутися безпосередньо у міську раду.

•••••••

Łucka Rada Miejska będzie odpowiadała na pytania łucczan drogą elektroniczną. Jednak takie pytania i odpowiedzi nie mają statusu oficjalnych dokumentów. Żeby otrzymać oficjalną odpowiedź, trzeba będzie zwrócić się bezpośrednio do Rady Miejskiej.

У видавництві «Волинські старожитності» побачили світ «Музейні зошити Замостя і Волині», у яких досліджується історія обох регіонів.

•••••••

W wydawnictwie „Wołyński Starożytności" ukazały się „Zamojsko-Wołyńskie Zeszyty Muzealne", w których publikowane są wyniki badań dotyczące historii obu regionów.

Шведська компанія SKF, один з найбільших світових виробників підшипників, заявила про намір в 2013 році скоротити 550 осіб в Україні. SKF належить колишній Луцький підшипниковий завод.

•••••••

Szwedzka grupa SKF – jeden z największych światowych producentów łożysk, ma zamiar w 2013 roku zwolnić 550 osób na Ukrainie. SKF jest właścicielem byłej Łuckiej Fabryki Łożysk.

Zainspirowani Ikoną

Tetiana Miałkowska – malarka, kierownik studia plastycznego dla dzieci „Piaternia" oraz parafialnego studia plastycznego w łuckim klasztorze Wasylija Wielkiego.

- Stary rok żegnaliśmy życzeniami, aby wszystko, co złe pozostało w starym roku, a wszystko co dobre, przeszło do roku nowego. Co Pani wzięła ze sobą w nowy rok?

- Wystawę ikon na szkle, które pojawiły się w parafialnej szkole plastycznej w łuckim klasztorze Wasylija Wielkiego. Autorami prac były dzieci i młodzież z organizacji praktykujących świadomych chrześcijan „Ukraińska Młodzież – Chrystusowi".

- W tej szkole uczą się tylko grekokatolicy, czy są też przedstawiciele innych konfesji?

- Nie akcentujmy na tym, że muszą być tylko grekokatolicy. Jest to praca charytatywna i w szkole co niedzielę mogą się uczyć bezpłatnie dzieci różnych konfesji.

- Malowaliście ikony na szkle? Ale przecież takie ikony nie są charakterystyczne dla Wołynia...

- Ikona na szkle to dzieło specyficzne i nie można powiedzieć, że u nas na Wołyniu takich nie było. Najczęściej można je spotkać na Ukrainie Centralnej, na Huculszczyźnie, w Galicji, na Łemkowszczyźnie.

- Kto zrealizował projekt?

- Nad projektem pracowała cała grupa. Ja byłam kuratorem, pełniłam funkcje organizacyjne. Warsztaty prowadziła ikonopisarz Halina Czernysz, która maluje obrazy sakralne na szkle. 40 ikon, namalowanych przez uczniów eksponowane były w cerkwi greckokatolickiej oraz w prawosławnych cerkwiach Łucka, następnie odbyła się wielka prezentacja prac oraz Katalogu na Akademii Ostrogskiej. Wystawa została otwarta na święta wielkanocne w 2011 roku. Obecni byli na niej przedstawiciele 5 różnych konfesji, znawcy sztuki, krajoznawcy, historycy, przewodniczący Związku Malarzy w obwodach wołyńskim i rówieńskim, malarze i studenci. Ekspozycję otworzył rektor Akademii. W Ostrogu prace były eksponowane przez dwa miesiące. Następnie zbiory zostały przewiezione na Litwę i pokazane w klasztorze greckokatolickim w Wilnie, w świątyniach greckokatolickich, w konsulacie ukraińskim, Naukowej Bibliotece Wilna i w jednej z galerii. Potem wystawę eksponowano w Polsce.

- Dlaczego akurat Litwa?

- Litwa to bardzo artystyczny kraj, cenią tam różne rzemiosła ludowe. Litwini bardzo lubią wycinanki, ręcznie robione zabawki, tkactwo czy ceramikę. Ten kraj jest czymś podobny do Polesia. Ale charakterystyczny dla niego jest także achromatyzm, powściągliwość, dużo grafiki, wycinanki są bardziej lakoniczne – białe, biało-szare. Natomiast nasze ikony są kolorowe, jaskrawe, podobne do pisanek czy haftowanych koszul. Dlatego prezentacja wydała się Litwinom bardzo egzotyczną. Otrzymaliśmy wiele pozytywnych opinii.

- Co ich zainteresowało?

- Chrześcijaństwo w ukraińskim ludowym rozumieniu. Ludowa ikona na szkle – to swoisty dialog z Bogiem. Każdy może ją sobie namalować dla siebie i nie ma w tym nic złego.

- Takie dzieła są uznawane za ikony? Można je poświęcić?

- Pytanie dość prowokacyjne i odpowiedź nie będzie jednoznaczna. Modlimy się nie do ikony, a do Boga. Poświęcić można nawet „Snickers" na Wielkanoc i z wiarą go zjeść. Są pewne ludowe ikony, które mogą zostać poświęcone i ich miejsce w świątyni, a nie tylko w muzeach czy domach.

- Kiedy odbyła się wystawa w Polsce?

- Wiosną i latem 2012 roku. Najpierw zrobiliśmy swoją wystawę. Kiedy ją eksponowaliśmy, przeprowadziliśmy warsztaty w Chełmie dla polskich dzieci i dorosłych. Było dwie 20-osobowe grupy. Wkrótce do naszych prac dołączono jeszcze 40 polskich ikon. Wówczas urządziliśmy wspólną wystawę w dwóch salach, w których można było zobaczyć drogę ikony, dostrzec zmiany, którym ulegała. Ikony pogranicza są podobne i jednocześnie różnią się, ponieważ zmieniały się granice, a święci, obrządki, wydarzenia, apostołowie – wszystko to pozostawało bez zmian.

- Ukraina, Litwa, Polska... Taka trójwymiarowość to próba odrodzenia wspólnej przestrzeni kulturalnej Pierwszej Rzeczypospolitej?

- Po pierwsze, Polska i Litwa to sąsiedzi, a po drugie, mają wspólne tematy. W Polsce ikona (na szkle malowana) jest już tradycyjna. Ciekawi byliśmy nie tylko demonstracji naszych prac, ale też chcieliśmy sięgnąć po warstwy kulturowe pogranicza, zbadać ludową ikonę, ożywić, uzupełnić i poszerzyć nasz projekt.

Майстер-клас у Посольстві України в Польщі

- Jaka była jesienno-zimowa wystawa w Warszawie?

- Program w Warszawie przewidywał 2,5 godziny warsztatów w Domu Kultury dla dzieci ukraińskich i polskich, dla społeczności greckokatolickiej i dla Ukraińców w Warszawie. Na warsztatach obecni byli prawosławni i grekokatolicy. Polską część wystawy otwierał Ryszard Karczmarski. Nasze warsztaty odbywały się w jego studiu i galerii w Chełmie. Wystawa otrzymała wsparcie Ambasady Ukrainy w Polsce, a także Konsulatu Generalnego Ukrainy w Lublinie i Konsulatu Generalnego RP w Łucku. Na wystawie obecni byli autorzy z Polski i Ukrainy. Warsztaty prowadziła Halina Czernysz, ja oraz Serhij Korsaj. Asystentką, tłumaczką i uczestnikiem wystawy ze strony ukraińskiej była Anna Sawicka.

- Potrzebowaliście tłumacza?

- Warsztaty dla polskich dzieci prowadziliśmy po polsku, wykorzystując ukraińskie słówka. Po 15-20 minutach dzieci już rozumiały te słowa. W Warszawie jeden chłopczyk, który był zachwycony całą tą imprezą i Ukrainą, pytał, jak będzie po ukraińsku „Boże Narodzenie", co mamy na Boże Narodzenie takiego, czego nie ma u nich, co to jest „kutia". Półtorej godziny nie odchodził od nas, zresztą jak i inne dzieci. Opowiadaliśmy im, co to jest diduch, kutia, Wodochreszcze (Chrzest Pański). Opowiadaliśmy o tym, że kąpiemy się w styczniu w przeręblach. W ciągu dwóch godzin, poznali część ukraińskiej kultury.

- Mówiła Pani o zainteresowaniu i wsparciu ze strony polskich i ukraińskich Konsulatów oraz Ambasad.

- Przedstawiciele ukraińskiej Ambasady, przyszli na wystawę 14 grudnia i byli zdziwieni skalą przedsięwzięcia. 10 stycznia b.r. w Ambasadzie Ukrainy w Polsce, została otwarta jeszcze jedna wystawa, na której są eksponowane wybrane dzieła. Na otwarciu byli obecni przedstawiciele Ambasady, dziennikarze, wykładowcy, przedstawiciele prawosławnej cerkwi, Ambasador Ukrainy w Berlinie i Konsul Ukrainy w Lublinie. W lutym wystawa zostanie przewieziona do Lublina.

- Czyli jest to wystawa-wizytówka. Czy wszyscy chętni mogą ją obejrzeć?

- Wystawa nie jest dostępna dla wszystkich, dlatego że znajduje się nie w prywatnej galerii czy w muzeum, gdzie mogliby wszyscy ją zobaczyć. Znajduje się na terenie Ambasady. Ale wszystkie delegacje, pracownicy i każdy Ukrainiec, mieszkający w Polsce, może ją odwiedzić.

- Prowadziła Pani w Warszawie warsztaty dla pracowników ukraińskiej ambasady i ich dzieci. Czy było zainteresowanie takimi zajęciami?

- Brakowało nam nawet materiałów, bo chętnych okazało się znacznie więcej, niż przewidywaliśmy.

- Czy nie odniosła Pani wrażenia, że takie

Інспіровані Іконою

Тетяна Мялковська – художниця, керівник дитячої художньої студії «П'ятерня», а також парафіяльної художньої студії у монастирі Василія Великого міста Луцька.

- Старий рік ми проводили побажаннями, щоб усе погане залишилося в старому році, а все краще перейшло у новий рік. Що Ви взяли із собою у новий рік?

- Виставку ікон на склі, написаних у парафіяльній художній студії при монастирі Василя Великого у Луцьку. Авторами робіт були діти і молодь з організації практикуючих свідомих християн «Українська молодь – Христові».

- У художній студії лише греко-католики чи є також представники інших конфесій?

- Немає акценту лише на греко-католиках. Це благодійна праця і в студії щонеділі безкоштовно можуть займатися діти різних віросповідань.

- Ви малювали ікони на склі. Але ж такі ікони не характерні для Волині...

- Ікона на склі специфічна і не можна говорити, що у нас, на Волині, таких не було. Найбільш характерні вони для Центральної України, Гуцульщини, Галичини, Лемківщини.

- Хто реалізовував проект?

- Над проектом працювала ціла група. Я була куратором, виконувала організаційні функції. Майстер-класи проводила іконописець Галина Черниш, котра пише сакральні картини на склі. 40 ікон «студійців» експонувалися в греко-католицькому і також в православних храмах Луцька, а потім була велика презентація їх та Каталогу в Острозькій академії. Це трапилося на Великдень, в 2011 році, і на заході були присутні представники 5 різних конфесій. Відкривав виставку ректор академії, а також були мистецтвознавці, краєзнавці, історики, голови спілок художників Волині й Рівненщини, художники, студенти. Виставка експонувалась в Острозі упродовж двох місяців, після чого була перевезена в Литву, де її приймали у греко-католицькому монастирі Вільнюса, у греко-католицьких храмах, українському консульстві, Науковій бібліотеці Вільнюса, виставковій залі. Потім виставка переїхала до Польщі.

- Чому саме Литва?

- Литва є дуже мистецькою державою, там цінуються будь-які народні промисли. Литовці дуже люблять витинанки, ручну іграшку, ткацтво, кераміку. Країна чимось схожа на Полісся. Але є також моменти ахроматизму, стриманості, їхній живопис більше графічний, витинанки, роблять лаконічніші: білі, біло-сірі. Наші ж ікони кольорові, яскраві, як і наші писанки та вишиванки. Тому для литовців презентація була достатньо екзотичною. Хоча отримали багато позитивних відгуків.

- Що для них було цікавим?

- Християнство в українському народному сприйняті. Народна ікона на склі – це своєрідний діалог з Богом. Кожен може її зробити собі до хати і немає у цьому страху.

- Такі ікони признають? Їх освячують?

- Це питання достатньо провокаційне і відповідь не є однозначною. Молимося не до ікони, а до Бога. Освятити можна навіть «Снікерс» на Великдень і з вірою його з'їсти. Є певні народні ікони, які цілком можуть бути освяченими, і їхнє місце в храмах, а не лише в музеях чи хатах.

- Коли відбулася виставка у Польщі?

- Навесні та влітку 2012 року. Спочатку ми зробили свою виставку і впродовж двох місяців її експонування провели майстер-класи у Холмі для польських дітей і дорослих. Було 2 групи по 20 людей у кожній. Згодом до наших робіт долучили ще 40 польських ікон. Тоді вже зробили спільну виставку в двох залах, де можна було простежити дорогу ікони, як вона змінювалася. В іконах пограниччя помітна схожість і розбіжність, оскільки кордони змінювались, а святі, обряди, події, апостоли залишалися ті ж самі.

- Україна, Литва, і Польща… Така троїстість – це відроджена форма спільного культурного простору Першої Речі Посполитої?

- По-перше, Польща і Литва – найближчі сусіди, по-друге, в них присутня спільна тема. У Польщі «писана на склі» ікона є традиційною. Нам було цікаво не лише продемонструвати свої роботи, а ми хотіли ще підняти культурні пласти пограниччя, вивчити народну ікону, оживити, доповнити і примножити наш проект.

- Якою була осінньо-зимова виставка у Варшаві?

- Програма у Варшаві передбачала дві з половиною години майстер-класів у Будинку культури для українських і польських дітей, греко-католицької громади та українців у Варшаві. На заході були присутні представники різних конфесій: православні та греко-католики. Польську експозицію представляв Ришард Карчмарський. На базі його студії і галереї в Холмі проводився наш майстер-клас. Виставка підтримувалася Посольством України у Варшаві, а також українським Генеральним консульством у Любліні і Генеральним консульством Польщі у Луцьку. На виставці були автори з Польщі та України. Майстер-класи проводила Галина Черниш, я та Сергій Корсай. Асистувала, перекладала й була учасницею виставки з українського боку Анна Савицька.

- Виникала потреба у перекладачах?

- Навчаючи польських дітей, ми використовували польську мову, вставляючи українські слова. Через 15-20 хвилин діти вже розуміли ці слова. У Варшаві один хлопчина, що дуже перейнявся всім тим дійством і Україною, питав, як буде «Boże Narodzenie» українською, що у нас є такого на Різдво, чого немає у них, що таке «кутя». Півтори години він від нас не відходив, як і решта дітей. Ми їм розповідали про дідух, про кутю, про Водохреще, про те, як купаємось у січні в ополонках. За дві години вони пізнали пласт української культури.

- Ви казали про зацікавленість і допомогу польських і українських консульств та посольств.

- Представники української амбасади прийшли на виставку 14 грудня і були дуже здивовані, що усе було виконане у повному обсязі. 10 січня нинішнього року у приміщенні Посольства України в Польщі була відкрита ще одна виставка із відібраних українських робіт. У ній взяли участь представники посольства, журналісти, викладачі університету, представники православної церкви, український посол в Берліні та консул з Любліна. У лютому виставка переїде до Любліна.

- Тобто це є виставка-візитівка? На даний момент вона доступна для всіх бажаючих?

- Виставка не є відкритою, тому що вона не знаходиться ні в приватній галереї, ні в музеї, де доступ є вільним. Вона перебуває в амбасаді, яка знаходиться під охороною. Але всі делегації, працівники та будь-який українець, котрий живе у Польщі, можуть вільно відвідати виставку.

- Ви проводили у Варшаві майстер-класи для працівників українського посоль-

zajęcia dla pracowników Ambasady, były jedynie rozrywką i urozmaiceniem „nudnego" życia dyplomaty? Pani zdaniem, pracownicy Ambasady szukali jakiejś ciekawostki z powodu ciekawostki w nudnym życiu dyplomaty?

- To było po pracy, oni mogli też pójść do domu, ale zostawali. Przed warsztatami modlili się. Istnieje specjalna modlitwa do Świętego Łukasza, którą czytają przed pisaniem ikon. Ci, który nie mogli uczestniczyć ze względu na różne przyczyny czy obowiązki, czasem przychodzili i podglądali, żeby potem sobie coś namalować. Dostałam od Ambasady także zaproszenie, aby przywieźć wystawę pisanek i przeprowadzić warsztaty dotyczące malowania pisanek przed Wielkanocą.

- **Pomaga Pani placówkom dyplomatycznym w realizacji polityki zagranicznej...**

- Można tylko się cieszyć, jeżeli kultura i sztuka są częściami polityki międzynarodowej. Nie byliśmy gotowi pracować bez moralnego i finansowego wsparcia. Dlatego jesteśmy wdzięczni Konsulatowi, który pomógł z transportem sprzętu przez granicę. Wdzięczni jesteśmy też polskiej stronie, która uprzejmie nas gościła.

- **Kto was wspiera na Wołyniu?**

- Tylko cerkiew i my sami. Ten projekt finansowaliśmy sami. Klasztor dał 10 tys. hrywien na Katalog i materiały. Część środków dostaliśmy z licytacji niektórych prac.

- **Co Pani przeszkadza, mówiąc w sposób symboliczny, w budowaniu własnego Domu i Kraju?**

- Mnie przeszkadzają agresja, brak tolerancji i nihilizm prawniczy w państwie. Bardzo chciałabym jednego – żeby łączyli się patrioci, ludzie mądrzy, którzy gotowi są rozwijać gospodarkę w oparciu o kulturę. Mamy bardzo bogatą duchowość i kulturę, dużo utalentowanych dorosłych i dzieci. Ale tego nikt nie ceni. Tym projektem chciałabym zwrócić uwagę na kilka rzeczy: na Ukrainę, jako państwo oraz na nasze wspólne sąsiedzkie bogactwo historyczne i kulturowe.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

Експозиція в Луцькому греко-католицькому монастирі Святого Василія Великого

ства та їхніх дітей. Учасники майстер-класу реально зацікавились іконами?

- Нам навіть забракло матеріалів, тобто виявилось значно більше бажаючих, ніж ми розраховували.

- **Як Ви вважаєте, працівники посольства шукали якусь «родзинку» у «нудному» житті дипломата?**

- Це було після роботи, вони могли піти і додому, але вони лишалися. Перед майстер-класами молились. Є спеціальна молитва від Святого Луки, яку читають перед написанням ікон. Ті, хто не міг брати участь у силу певних обставин чи обов'язків, приходили час від часу і підглядали, щоб потім собі намалювати. Я отримала від посольства також запрошення привезти виставку писанок і провести майстер-клас по писанкарству перед Великоднем.

- **Ви допомагаєте дипломатичним представництвам реалізувати їхню зовнішню політику...**

- Можна тільки радіти, коли культура і мистецтво є складовою міжнародної політики. Ми не готові були б працювати без фінансової і моральної підтримки. Тому дуже завдячуємо польському консульству, яке допомогло із транспортом та митницею. Також вдячні польській стороні, яка нас прийняла.

- **Хто Вас підтримує на Волині?**

Тільки церква і наші особисті дії. Нинішній проект ми повністю фінансували самі. Було виділено 10 тисяч гривень з монастиря на Каталог та матеріали. Раніше продали на аукціоні роботи і заробили частину коштів.

- **Що Вам заважає будувати, у символічному значені, власний Дім і свою Країну?**

- Мені заважає агресія, нетерпимість і правовий нігілізм у державі. Єдине, чого б я дуже хотіла, щоб об'єднувалися свідомі люди і справжні патріоти: мудрі, котрі готові творити економіку з культурним підґрунтям. Адже у нас надзвичайно багаті духовний та культурний пласти, талановиті дорослі та діти. Проте це абсолютно не цінується. Проектом я б хотіла звернути увагу на кілька речей: на Україну, як на державу, та на наші спільні, сусідські історичні і культурні надбання.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Відкриття виставки в Острозькій академії

Ukraińska prasa o Polsce

Польща увійшла до списку найкращих у світі країн для ведення бізнесу

Польща увійшла до двадцятки найкращих країн світу для ведення бізнесу в 2013 році. Про це йдеться в дослідженні агентства «Bloomberg».

Польська держава за останній рік піднялася в цьому рейтингу на дві позиції, випередивши Південну Корею, Ірландію, Італію, Китай і Люксембург.

Згідно з «Bloomberg Ratings», в цьому році найкраще буде вести бізнес в Гонконгу, який очолив рейтинг вдруге поспіль. До трійки лідерів увійшли США і Японія, що піднялися в порівнянні з минулим роком на 1 і 4 сходинки.

Серед найбільш привабливих країн для ведення бізнесу (з проаналізованої «Bloomberg» 161 держави) є також Нідерланди, Німеччина, Австралія, Канада, Сінгапур, Данія і Великобританія. Україна не увійшла в опубліковані агентством перші 50 кращих економік для бізнесу.

УНІАН, 23 січня 2013 року

Polska dołączyła do listy najlepszych na świecie krajów dla biznesu

Polska dołączyła do dwudziestu krajów świata najlepszych dla biznesu w 2013 roku. Informuje o tym badanie agencji «Bloomberg».

Państwo polskie w ubiegłym roku podniosło się w rankingu o dwie pozycje, wyprzedzając Koreę Południową, Irlandię, Włochy, Chiny i Luksemburg.

Według «Bloomberg Ratings», w tym roku najlepiej prowadzić biznes w Hong Kongu, który zajmuje pierwsze miejsce w rankingu po raz drugi z rzędu. Do trójki liderów należą też USA i Japonia, które w porównaniu z ubiegłym rokiem, podniosły się o 1 i 4 szczeble.

Wśród najbardziej atrakcyjnych dla biznesu krajów (z poddanych analizie przez «Bloomberg» 161 państw) są również Holandia, Niemcy, Australia, Kanada, Singapur, Dania i Wielka Brytania. Ukrainy nie ma na liście pierwszych pięćdziesięciu lepszych dla biznesu gospodarek.

UNIAN, 23 stycznia 2013 roku

Торік у Тернополі видали 41 тис. віз до Польщі та країн Євросоюзу

41 тисячу шенгенських і національних польських віз було видано торік у пункті прийому візових заяв у Тернополі.

Загалом у день понад 150 мешканців Тернопільщини отримували можливість вільно відвідувати Польщу та країни Євросоюзу.

«Приємно, що людям не довелося витрачати час і гроші для поїдки до Львова, оскільки вони мали можливість оформити візові документи безпосередньо у Тернополі», – зазначив заступник голови облдержадміністрації Василь Гецько, який взяв участь у заході.

www.zik.ua, 22 січня 2013 року

W zeszłym roku w Tarnopolu wydano 41 tys. wiz do Polski i krajów Unii Europejskiej

41 tysięcy polskich wiz krajowych i wiz Schengen wydano w zeszłym roku w punkcie przyjmowania wniosków wizowych w Tarnopolu.

Przeciętnie w jednym dniu ponad 150 mieszkańców Tarnopolszczyzny, otrzymywało zezwolenie na swobodne odwiedzenie Polski i krajów UE.

«To miłe, że ludzie nie musieli tracić czasu i pieniędzy na wyjazdy do Lwowa, ponieważ mogli złożyć dokumenty wizowe bezpośrednio w Tarnopolu» – powiedział uczestniczący w imprezie wiceprezes obwodowej administracji państwowej Wasyl Gećko.

www.zik.ua, 22 stycznia 2013 roku

Польща вслід за Україною скоротила закупівлі російського газу

Національна нафтогазова компанія PGNIG, що належить польській державі, у минулому році закупила у російського Газпрому 9 млрд кубометрів газу, що на 300 млн куб. м, або 3% менше від показника 2011 року.

PGNIG також повідомила про збереження за підсумками 2012 року внутрішнього видобутку на рівні 4,3 млрд кубометрів.

УНІАН, 18 січня 2013 року

Polska idąc w ślad za Ukrainą ograniczyła zakupy rosyjskiego gazu

Spółka „Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo" (PGNIG), należąca do państwa polskiego, w zeszłym roku kupiła u rosyjskiego Gazpromu 9 mld metrów sześciennych gazu, to jest o 300 mln metrów sześciennych lub 3% mniej od wytycznych 2011 roku.

PGNIG również informuje o zachowaniu, według wyników 2012 roku, produkcji krajowej na poziomie 4,3 mld metrów sześciennych.

UNIAN, 18 stycznia 2013 roku

У Польщі з'явилася настільна гра про черги епохи соціалізму

Нова настільна гра про тривале стояння у чергах за будь-якими товарами в Польщі періоду соціалізму б'є рекорди популярності, і не лише у цій країні.

Настільна гра «Черга» (Kolejka) нагадує про не найпростіші часи Польщі. У «Черзі» гравці посилають членів родини купувати продукти з випадкового списку. Однак у магазинах товари відсутні, тому потрібно зайняти місце в черзі, не знаючи, коли і що виставлять у магазин. Крім того, можна отримати штраф – витягнути картку «Ви тут не стояли».

«Феномен цієї гри полягає у декількох моментах. Це оригінальність, адже гра не є копією або продовженням якоїсь іншої гри. Ми створили від початку і до кінця польську гру, яка розповідає про часи занепаду Польської Народної Республіки. Це гра, у якої немає вигаданого сюжету, вона описує дійсність», - наголошує Анджей Завістовскі, начальник відділу публічної освіти Інституту національної пам'яті.

www.korrespondent.net, 24 січня 2013 року

W Polsce pojawiła się gra planszowa o kolejkach z czasów socjalizmu

Nowa gra planszowa o długim staniu w kolejkach za czymkolwiek w Polsce z okresu socjalizmu, bije rekordy popularności nie tylko w tym kraju.

Gra planszowa «Kolejka» przypomina o trudnych czasach Polski. W «Kolejce» gracze wysyłają członków rodziny, aby kupić produkty z losowej listy. Jednak w sklepach towarów nie ma, dlatego trzeba zająć miejsce w kolejce, nie wiedząc, kiedy i co, zostanie dostarczone do sklepu. Ponadto, można otrzymać karę pieniężną (grzywnę) za wylosowanie kartki «Tutaj nie stałeś».

«Fenomen tej gry polega na kilku momentach. To oryginalność, ponieważ gra nie kopiuje i nie kontynuuje żadnej innej gry. Stworzyliśmy od początku do końca grę polską, która opowiada o czasach upadku Polskiej Republiki Ludowej. Jest to gra, która opisuje rzeczywistość» - mówi Andrzej Zawistowski, kierownik Działu Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej.

www.korrespondent.net, 24 stycznia 2013 roku

Informacje Lubelskie

Nowy, kryty basen otwarto uroczyście we Włodawie. Budowa trwała 2 lata, a koszt wyniósł 17,5 mln PLN. Blisko 11 mln PLN na budowę dała Unia Europejska. W uroczystym otwarciu wzięła udział Minister Sportu, posłanka Ziemi Lubelskiej Joanna Mucha oraz wieloletnia mistrzyni Polski, mistrzyni olimpijska, pływaczka Otylia Jędrzejczak. Na basenie już rozpoczęła się nauka pływania dla najmłodszych.

Powiat Tomaszowski w swojej kategorii (do 120 tys. mieszkańców) zajął drugie miejsce w Ogólnopolskim Rankingu Gmin i Powiatów. Powiat Tomaszowski bierze udział w rankingu od trzech lat. Zaczął od zajęcia 10-tego miejsca. To duży sukces dany oczywiście nie „na piękne oczy", lecz za inwestycje. Dotąd pozyskał z zewnątrz 82 mln PLN. Za 16 mln PLN wybudowano Powiatowe Międzyszkolne Centrum Sportu i Rekreacji. W centrum miasta powstała hala sportowo-widowiskowa. Duże osiągnięcia Samorząd ma w zakresie bezpieczeństwa.

Otwarty w grudniu ub. Roku Port Lotniczy Lublin z siedzibą w Świdniku zbiera kolejne nagrody. Najpierw terminal lotniska otrzymał nagrodę internautów „Ulubieńca Polski" w konkursie „Życie w Architekturze". Teraz kapituła nagrody innowacyjności w transporcie 2012 roku przyznała Złotą Statuetkę w kategorii Finansowanie Inwestycji.

Po wejściu w życie 1 stycznia 2013 roku Rozporządzenia Resortu Sprawiedliwości przestały istnieć w Lubelskiem sądy rejonowe w Opolu Lubelskim, we Włodawie, Rykach, Janowie Lubelskim i Krasnymstawie. Dotychczasowe sądy zostały włączone do Wydziałów Zamiejscowych sąsiednich sądów rejonowych. Zmienia się tablice na budynkach, natomiast skład sądów pozostaje bez zmian. W całej Polsce zlikwidowano 79 mniejszych sądów, czyli takich, w których pracuje mniej niż 9 sędziów.

Województwo Lubelskie otrzymało ponad 9 mld PLN w ramach Programu Operacyjnego „Kapitał Ludzki". Jest to jeden z największych programów w historii takich środków pomocowych Unii Europejskiej. Ostatnio podpisano tysięczną umowę na zadania edukacyjne. Z tego programu w Lubelskiem sfinansowany jest m.in. rozwój rynku pracy. Wsparciem objęto 360 tys. osób z woj. lubelskiego. Na jednego mieszkańca przypadło 234 euro. Pod tym względem Lubelskie zajmuje drugie miejsce w kraju.

Rokrocznie w zimie nieczynne jest Muzeum Zamoyskich w Kozłówce. W tym czasie przeprowadza się remonty, konserwuje obiekty muzealne. Ale oto w tym roku nowość. Muzeum w Kozłówce można zwiedzać także w zimie wirtualnie, a więc przy komputerze. Dzięki współpracy z narodowym Archiwum Cyfrowym zbiory Kozłówki zostały udostępnione zainteresowanym poprzez specjalną aplikację o nazwie „Zosia". Kozłowieckie archiwa są w internecie na portalu www.szukajwarchiwach.pl.

Lublin ogłosił przetarg na kupno 38-miu nowych trolejbusów. Są to pojazdy, które dzięki własnym akumulatorom będą mogły przejechać co najmniej 2,5 km bez sieci zasilającej. Potem kierowca automatycznie włączy podczas jazdy sieć trolejbusową. Pierwszych 5 takich trolejbusów Lublin otrzyma we wrześniu bieżącego roku, a następne do marca 2015 roku.

Główny Inspektorat Transportu Drogowego poinformował, że w tym roku pojawi się w kraju ponad 100 nowych radarów. Do końca marca 6 z nich pojawi się w Lubelskiem. W drugim półroczu będzie postawionych kolejnych kilka radarów.

Zakłady Azotowe Puławy połączyły się z Azotowymi w Tarnowie. Azoty Tarnów to największa w Polsce firma chemiczna, a Zakłady Azotowe w Puławach to liczący się w Europie producent nawozów azotowych: saletry amonowej i mocznika. Produkuje się tu również melaminę.

„Colian" kupił lubelską firmę cukierniczą „Solidarność", która produkuje m.in. słynne Śliwki Nałęczowskie. „Colian" tworzy w tej branży przedsiębiorstwo-gigant. Przejął również słynną w Polsce słodką firmę „Jutrzenka". „Colian" kupił 77,4% kapitału zakładowego „Solidarności". Wartość transakcji to 160 mln PLN. Firma cukiernicza „Solidarność" powstała 4 czerwca 1952 roku. Umowę o połączeniu z „Colianem" strony podpiszą oficjalnie 30 kwietnia 2013 roku. Zatrudnią tysiąc osób. Ustalono, że wszyscy pozostaną w pracy z dotychczasowym wynagrodzeniem.

Technikum Elektroniczne im. Obrońców Lublina 1939 Roku uznane zostało jako najlepsze technikum tej branży w Polsce. Ten zaszczytny tytuł przypadł lubelskiemu technikum już po raz drugi. Jury oceniające szkoły bierze pod uwagę sukcesy uzyskiwane przez uczniów na różnego rodzaju olimpiadach, wyniki maturalne oraz opinie o uczniach, którzy studiują na wyższych uczelniach.

Świńska grypa dotarła do Lublina. Zachorował na nią 13-letni chłopiec, u którego stwierdzono zakażenie wirusem AH1N1. W Lubelskiem to drugi przypadek świńskiej grypy. Na początku stycznia br. w szpitalu w Tomaszowie Lubelskim zmarł 57-letni mężczyzna, u którego także wykryto wirusa AH1N1. A poza tym szaleje grypa. Od początku stycznia w Lubelskiem zachorowało na grypę prawie 3 tysiące osób. Najwięcej chorych na grypę zanotowano w powiecie świdnickim, następnie w tomaszowskim, lubelskim i radzyńskim.

4-milionowa inwestycja zamojskiego ZOO jest współfinansowana przez Unie Europejską. W planach są również kolejne inwestycje: wybieg dla hipopotama karłowatego. Inwestycja ta, na która pieniądze mają pochodzić z Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina 2007-2013 jest planowana na 2014 rok.

W Lublinie jedna z ulic otrzymała imię Edwarda Wojtasa – lubelskiego działacza ludowego, wieloletniego marszałka województwa lubelskiego. Zginął w katastrofie lotniczej samolotu prezydenckiego w 2010 roku w Smoleńsku. Ulica połączy osiedle Choiny z dużą arterią Spółdzielczości Pracy. W uroczystości nadania imienia Wojtasa wzięli m.in. udział: wdowa Alina Wojtas oraz wicepremier, szef PSL Janusz Piechociński.

Od 21 lat rokrocznie w styczniu odbywa się w Polsce z inicjatywy Jerzego Owsiaka wielka zbiórka pieniędzy na zakup sprzętu dla noworodków, a w bieżącym roku podczas 21-go finału tzw. Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, także na sprzęt potrzebny do leczenia seniorów. Jak dotąd zebrano 0,5 mld PLN, za które to pieniądze kupiono mnóstwo najnowocześniejszego sprzętu medycznego. Po 20 latach niektóre urządzenia stały się już przestarzałe, toteż wymienia się je na nowsze. Ile zebrano podczas tegorocznego finału będzie wiadomo dopiero w połowie lutego, trwają bowiem jeszcze licytacje darowanych drogich przedmiotów. Trwa obliczanie zebranych pieniędzy. W przybliżeniu można powiedzieć, że w tym roku zebrano ponad 50 mln PLN., w Lubelskiem ponad 1 mln PLN.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

Новий, критий басейн було урочисто відкрито у Влодаві. Будівництво тривало 2 роки, а вартість становила 17,5 млн злотих. Приблизно 11 млн злотих надав Європейський Союз. В урочистому відкритті взяв участь міністр спорту, депутат від Люблінщини Йоанна Муха, а також багаторічна чемпіонка Польщі, олімпійська чемпіонка, плавчиня Отилія Єнджейчак. У басейні вже розпочалися навчання з плавання для наймолодших.

Томашівський повіт у своїй категорії (до 120 тис. жителів) зайняв друге місце в Загальнопольському рейтингу ґмін та повітів. Томашівський повіт бере участь у рейтингу упродовж трьох років. Розпочав із 10-го місця. Це великий успіх, який дали не за «красиві очі», а за проведені інвестиції. Донині отримав ззовні 82 млн злотих. За 16 млн злотих було збудовано Повітовий міжшкільний центр спорту та відпочинку. У центрі міста з'явилася спортивна зала із місцями для глядачів. Велике досягнення орган самоврядування має у сфері безпеки.

Відкритий у грудні минулого року аеропорт «Люблін», із місцезнаходженням у Свідніку, збирає чергові нагороди. Спочатку термінал аеропорту отримав нагороду Інтернет-користувачів «Улюбленець Польщі» в конкурсі «Життя в архітектурі». Зараз журі нагороди «Інноваційність у транспорті 2012 року» надало аеропорту «Золоту статуетку» в категорії «Фінансування, інвестиції».

Після набрання чинності 1 січня 2013 року Розпорядження Міністерства юстиції на Люблінщині припинили існування районні суди в Ополі Любельському, Влодаві, Риках, Янові Любельському та Красниставі. Дотеперішні суди були включені до місцевих відділень сусідніх районних судів. Змінюються таблички на будинках, проте склад судів залишається без змін. В усій Польщі ліквідовано 79 невеликих судів, тобто таких, в яких працює менше, аніж 9 суддів.

Люблінське воєводство отримало понад 9 млрд злотих у рамках Операційної програми «Людський капітал». Це одна із найбільших програм в історії таких способів допомоги Європейського Союзу. Нещодавно було підписано тисячний договір щодо освітньої діяльності. З цієї програми на Люблінщині, наприклад, фінансується розвиток ринку праці. Підтримку отримали 360 тис. осіб із Люблінського воєводства. На одного жителя припало 234 євро. У цьому відношенні Люблінщина займає друге місце в країні.

Кожної зими не діє Музей Замойських у Козлувці. У цей час проводяться ремонти, консервуються музейні об'єкти. Але в нинішньому році є приємна новина. Музей у Козлувці взимку можна відвідувати віртуально, тобто за допомогою комп'ютера. Завдяки співпраці із Національним цифровим архівом, фонди Козлувки тепер доступні для зацікавлених за допомогою спеціальної аплікаційної форми під назвою «Зося». Архіви Козлувки знаходяться на Інтернет-порталі www.szukajwarchiwach.pl.

Люблін оголосив конкурс на закупівлю 38-ми нових тролейбусів. Це будуть транспортні засоби, що, завдяки власним акумуляторам, зможуть проїхати щонайменше 2,5 км без електричних кабелів. Згодом, під час поїздки, водій автоматично під'єднається до тролейбусної мережі. Перші п'ять таких тролейбусів Люблін отримає у вересні нинішнього року, а наступні – до березня 2015 року.

Головний інспекторат дорожнього транспорту інформував, що у нинішньому році в країні з'явиться понад 100 нових радарів. До кінця березня шість із них з'явиться на Люблінщині. У другому півріччі буде встановлено кілька чергових радарів.

Азотні фабрики в Пулавах об'єдналися із відповідними установами в Тарнові. Підприємство у Тарнові є найбільшою у Польщі хімічною фірмою, а азотні фабрики в Пулавах – це відомі в Європі виробники азотних добрив: аміачної селітри та карбаміду. Виробляють також меламін.

«Colian» купив люблінську кондитерську фірму «Solidarność», яка, наприклад, виготовляє «Наленчівські сливки». «Colian» утворює в галузі підприємство-гігант. До його складу увійшла також відома у Польщі фірма з виробництва солодощів «Jutrzenka». «Colian» придбав 77,4% статутного капіталу «Solidarność». Вартість операції – 160 млн злотих. Кондитерська фірма «Solidarność» з'явилася 4 червня 1952 року. Договір про об'єднання із «Colian» сторони офіційно підпишуть 30 квітня 2013 року. Тут працює тисяча осіб. Була досягнута домовленість, що усі залишаться працювати зі збереженням дотеперішньої зарплати.

Технікум електроніки ім. Оборонців Любліна 1939 року став кращим технікумом у цій галузі в Польщі. Такий престижний титул було надано люблінській навчальній установі вдруге. Журі, яке оцінювало інституції, бере до уваги успіхи, які здобули учні на різного типу олімпіадах, результати випускних іспитів, а також характеристику учнів, котрі навчаються у вищих навчальних закладах.

Свинячий грип дійшов до Любліна. На нього захворів 13-річний хлопець, у котрого було виявлено зараження вірусом AH1N1. На Люблінщині це другий випадок свинячого грипу. На початку січня нинішнього року в лікарні у Томашові Любельському помер 57-річний чоловік, у котрого також було виявлено вірус AH1N1. Окрім цього гуляє грип інших штамів. З початку січня на Люблінщині цією хворобою заразилися майже три тисячі осіб. Найбільше хворих на грип було виявлено у Свідницькому повіті, далі іде Томашівський, Люблінський та Радзинський повіти.

4-мільйонна інвестиція замойського зоопарку додатково фінансується Європейським Союзом. У планах є також чергові інвестиції, зокрема у вольєр для карликового бегемота. Ця інвестиція, на яку гроші будуть виділені із Програми транскордонної співпраці Польща – Білорусь – Україна 2007-2013, запланована на 2014 рік.

У Любліні одна із вулиць отримала ім'я Едварда Войтаса – люблінського громадського діяча, багаторічного маршалка Люблінського воєводства. Він загинув у авіакатастрофі президентського літака 2010 року в Смоленську. Вулиця сполучить мікрорайон Хоіни із великою «артерією» – Спулджельчощі Праци. В урочистостях з нагоди надання імені Войтаса взяли участь: вдова Аліна Войтас, віце-прем'єр-міністр, керівник ПСП Януш Пєхоцінський та ін.

Уже 21-ий раз щороку в січні, за ініціативи Єжи Овсяка, в Польщі проходить великий збір грошей на закупівлю обладнання для новонароджених. У нинішньому році, під час 21-го фіналу «Оркестру святкової допомоги», збиралися кошти ще й на обладнання для лікування людей похилого віку. Загалом вже було зібрано 0,5 млрд злотих, за які куплено найсучасніше медичне обладнання. За 20 років деяке обладнання застаріло, тому його замінять на нове. Скільки зібрали грошей у нинішньому році стане відомо у середині лютого, адже досі тривають аукціони, на яких продаються подаровані дорогі предмети. Триває підрахунок зібраних коштів. Приблизно можна сказати, що у нинішньому році було зібрано понад 50 млн злотих, на Люблінщині – понад 1 млн злотих.

Адам ТОМАНЕК

«Współpraca między marynarkami Ukrainy i USA jest dwukierunkową drogą» – dowódca Marynarki Wojennej, wiceadmirał Jurij Ilin

"Dwustronna współpraca między Marynarką Wojenną Sił Zbrojnych Ukrainy, a Marynarką Wojenną USA, która trwa już prawie 15 lat, osiągnęła pewne praktyczne skutki, floty wniosły dość znaczny wspólny wkład w sprawę umocnienia pokoju i bezpieczeństwa"- na ten temat wypowiedzieli się 21 stycznia 2013 roku, dowódca Marynarki Sił Zbrojnych Ukrainy wiceadmirał Jurij Ilin i attaché Ambasady USA na Ukrainie ds. obrony, pułkownik Joseph Hickox, podczas oficjalnego spotkania w Sewastopolu.

W spotkaniu wzięli również udział przedstawiciele dowództwa Marynarki Sił Zbrojnych Ukrainy i Ambasady USA na Ukrainie.

«Ukraińscy marynarze wojskowi nawiązali przyjaźń z amerykańskimi kolegami, a dzisiejsze spotkanie widzę jako kolejny krok w podniesieniu skuteczności dwustronnej współpracy» - podkreślił dowódca Marynarki Sił Zbrojnych Ukrainy wiceadmirał Jurij Ilin.

Natomiast attaché Ambasady USA na Ukrainie ds. obrony, pułkownik Joseph Hickox powiedział, że amerykańsko-ukraińskie ćwiczenia wojskowe "Sea Breeze", które odbywają się od wielu lat i mają cele pokojowe, są wzorem praktycznego wymiaru dwustronnej współpracy.

www.ea-ua.info, 24 stycznia 2013 roku

Ukraina wprowadzi pewne zmiany regulacyjne w dziedzinie współpracy z NATO

Trwają przygotowania do wydania trzech dekretów Prezydenta Ukrainy, w których zostaną wprowadzone pewne zmiany regulacyjne w dziedzinie praktycznej współpracy z NATO.

Taką informację przekazał dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Międzynarodowego i Rozbrojenia MSZ Ukrainy Oleksandr Aleksandrowicz, po posiedzeniu Komitetu ds. Polityki i Partnerstwa Ukraina – NATO, które odbyło się w Brukseli.

«Poinformowałem NATO o przygotowaniu trzech dekretów Prezydenta Ukrainy, dotyczących współpracy Ukrainy z Sojuszem» - oznajmił dyplomata.

Według niego, pierwszy dekret będzie podstawowy – zostanie w nim określona struktura rocznych krajowych programów oraz procedura ich zatwierdzenia, zastąpi on dokument z 2009 roku.

«Drugi dekret będzie dotyczył naszej wewnętrznej Komisji Międzyresortowej ds. Partnerstwa z NATO. Zmiany przewidują, że stanowiska koordynatorów krajowych i skład komisji, będą zatwierdzone nie według nazwisk, a według stanowisk» - wyjaśnił Aleksandrowicz.

W trzecim dekrecie Prezydent zatwierdzi Roczny Program Krajowy Współpracy Ukraina – NATO na 2013 rok.

«Ukrinform», 22 stycznia 2013 roku

Ambasador USA: «System PRO w Polsce wejdzie w życie w 2018 roku»

Projekt przewidujący lokalizację w Polsce w 2018 roku elementów amerykańskiego systemu PRO, rozwija się bez przeszkód. Powiedział o tym w specjalnym wywiadzie, udzielonym podczas audycji Radia Polskiego, Stephen Mull, który został mianowany Ambasadorem USA w Warszawie.

Dyplomata oznajmił, że sprawa budowy tak zwanej «tarczy przeciwrakietowej» przebiega zgodnie z planem. Stephen Mull przypomniał, że administracja Baracka Obamy planuje wybudować system w kilku miejscach, w tym też w miejscowości Redzikowo na północy Polski.

Dwa tygodnie temu do Redzikowa przybyła grupa inspektorów wojska amerykańskiego. Myślę, że wszystko przebiega zgodnie z planem. Jestem absolutnie przekonany, że w 2018 roku system PRO w Polsce już zostanie wprowadzony – powiedział Ambasador.

Stephen Mull również wyraził nadzieję, że w najbliższym czasie, Polacy nie będą potrzebowali wiz do USA. Dyplomata przypomniał, że w Kongresie Amerykańskim trwają prace w kierunku, aby Polska weszła do grupy krajów o ruchu bezwizowym. Według Ambasadora, obecnie około 90% Polaków składających wnioski o wizy do USA, uzyskuje pozytywną odpowiedź.

www.polradio.pl, 17 stycznia 2013 roku

Zbliżają się zmiany w Wojsku Polskim

Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Stanisław Koziej podkreślił, że zmiany pomogą unowocześnić Wojsko Polskie.

Po sprawdzeniu stanu bezpieczeństwa narodowego, w Wojsku Polskim odbędą się zmiany. Sprawdzeniem, które niedawno się skończyło, zajmowało się ponad 200 ekspertów. W ich raporcie podano wnioski i zalecenia, które w większości nie dotyczą spraw wojskowych. Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Stanisław Koziej oznajmił, że wynikiem pracy ekspertów stanie się tak zwana biała księga – dokument, który będzie służyć jako upowszechnianie wiedzy na temat bezpieczeństwa. Następnym krokiem będzie opracowanie nowej strategii bezpieczeństwa narodowego.

Rząd powinien w pierwszym półroczu 2013 roku opracować projekt, na podstawie którego Prezydent ogłosi nowy dokument – Strategię Bezpieczeństwa Narodowego. Obecnie ważnym jest dokument z 2007 roku. 6 lat – jest to odpowiedni okres na odnowienie dokumentów państwowych – powiedział generał Stanisław Koziej.

Planowana jest również zmiana systemu dowództwa. Zostaną stworzone dwa strategiczne dowództwa: generalne – będzie dowodzić wojskiem na co dzień, oraz operacyjne – będzie odpowiedzialne za misje pokojowe, a w czasie wojny dowodzić całością Sił Zbrojnych.

www.uanato.info, 21 stycznia 2013 roku

Ukraina jest gotowa do wysłania «Hetmana Sahajdacznego» do walki z piratami

Ukraina potwierdza gotowość wysłania fregaty «Hetman Sahajdaczny» do udziału w antypirackiej operacji Unii Europejskiej «ATALANTA».

Taką wiadomość przekazał w Brukseli szef Sztabu Generalnego - dowódca Sił Zbrojnych Ukrainy, generał-pułkownik Wołodymyr Zamana, informuje służba prasowa Ministerstwa Obrony.

«Ukraina jest gotowa do wysłania fregaty «Hetman Sahajdaczny» z helikopterem i ekipą nadzorczą na pokładzie do udziału w antypirackiej operacji UE «ATALANTA» po wykonaniu zadań w operacji «Ocean Shield» pod koniec 2013 roku» - powiedział Zamana.

Według niego, trwają jeszcze prace z przygotowania załogi i statku do udziału w operacji, wspólnie z Ministerstwem Spraw Zagranicznych tworzy się odpowiednia umowa techniczna.

W ramach wizyty generał-pułkownik Zamana, spotkał się z niedawno mianowanym na przewodniczącego Komitetu Wojskowego UE generałem Sił Powietrznych Francji Patrickiem de Rozierem, który wyraził zadowolenie z szybkiej rotacji sił i środków Wojska Ukraińskiego w składzie unijnej grupy bojowej «Helbrok» (Grecja, Bułgaria, Rumunia, Cypr).

«Ukrinform», 17 stycznia 2013 roku

Priorytety polskiej polityki zagranicznej są niezmienne

Unia Europejska i NATO nadal pozostają priorytetami polskiej polityki zagranicznej. Nie mniej ważną będzie Azja Wschodnia – w rządzie odbyła się dyskusja odnośnie celów polityki zagranicznej. Według ekspertów, Polska nie jest mocarstwem, dlatego cele polityki zagranicznej koniecznie muszą być ograniczone określonym regionem i Unią Europejską.

Jednym z najważniejszych kierunków polityki zagranicznej Polski, są dobre stosunki z sąsiadami wschodnimi. Podstawowe zasady polityki zagranicznej Polski zostały opisane w dokumencie rządowym w marcu ubiegłego roku.

www.polradio.pl, 24 stycznia 2013 roku

«Співробітництво між флотами України і США є дорогою з двостороннім рухом», – командувач українських ВМС віце-адмірал Юрій Ільїн

"Двостороннє співробітництво між Військово-Морськими Силами Збройних сил України і Військово-Морськими Силами Сполучених Штатів Америки, яке триває вже більше 15 років, досягло певних практичних результатів, флоти здійснили досить вагомий спільний внесок в справу зміцнення миру і безпеки". На цьому 21 січня 2013 року наголосили командувач Військово-Морських Сил Збройних сил України віце-адмірал Юрій Ільїн та аташе з питань оборони при Посольстві США в Україні полковник Джозеф Хікокс під час офіційної зустрічі у Севастополі.

У зустрічі також взяли участь представники командування українських ВМС і Посольства США в Україні.

«Українські військові моряки мають давні дружні стосунки зі своїми американськими колегами, сьогоднішню зустріч я розглядаю як черговий крок в підвищенні ефективності двосторонньої співпраці», - підкреслив керівник вітчизняних ВМС віце-адмірал Юрій Ільїн.

У свою чергу, аташе з питань оборони при Посольстві США в Україні полковник Джозеф Хікокс наголосив, що американсько-українське навчання "Сі бриз", яке проводиться багато років і має миротворчу спрямованість, є переконливим прикладом практичної складової двосторонньої співпраці.

www.ea-ua.info, 24 січня 2013 року

Україна запровадить деякі нормативні зміни у сфері співпраці з НАТО

На даному етапі готуються три укази Президента України, якими будуть запроваджені деякі нормативні зміни у сфері практичної співпраці з НАТО.

Про це повідомив директор департаменту міжнародної безпеки та роззброєння МЗС України Олександр Александрович після засідання Комітету з питань політики та партнерства Україна - НАТО, що відбулося у Брюсселі.

«Я повідомив стороні НАТО про підготовку трьох указів Президента України, які стосуються співпраці України з Альянсом», - заявив дипломат.

За його словами, перший указ є базовим - в ньому буде визначена сама структура річних національних програм, а також порядок їх затвердження, він буде виданий на заміну документа від 2009 року.

«Другий указ стосуватиметься нашої внутрішньої міжвідомчої комісії з питань партнерства з НАТО. Зміни передбачатимуть те, що посади національних координаторів і склад цієї комісії буде затверджуватися не за прізвищами, а за посадами», - уточнив Александрович.

Третім указом, зазначив він, Президент затвердить Річну національну програму співробітництва Україна - НАТО на 2013 рік.

«Укрінформ», 22 січня 2013 року

Посол США: «Система ПРО у Польщі буде розгорнута у 2018 році»

Проект, що передбачає розміщення в Польщі у 2018 році елементів американської системи ПРО, розвивається без перешкод. Про це заявив у спеціальному інтерв'ю Польському радіо новопризначений посол США у Варшаві Стівен Малл.

Дипломат запевнив, що справа будівництва так званого «протиракетного щита» просувається згідно з планом. Стівен Малл нагадав, що адміністрація Барака Обами планує збудувати систему в декількох місцях, в тому числі в місцевості Редзіково (Redzikowo), на півночі Польщі.

– Два тижні тому до Редзікова прибула група інспекторів американської армії. Я думаю, що все йде за планом. Я повністю переконаний, що в 2018 році система ПРО у Польщі вже буде встановлена, – сказав посол.

Стівен Малл також висловив сподівання, що вже незабаром поляки не потребуватимуть віз до Сполучених Штатів. Дипломат нагадав, що в американському Конгресі тривають роботи, аби Польща могла увійти до групи країн, охоплених безвізовим рухом. За словами посла, нині близько 90% поляків, які звертаються за візами до США, отримують позитивну відповідь.

www.polradio.pl, 17 січня 2013 року

Наближаються зміни в польській армії

Голова Бюро національної безпеки Станіслав Козєй наголосив, що зміни допоможуть осучаснити польську армію .

Після перегляду стану національної безпеки, у польській армії відбудуться зміни. Переглядом, який недавно закінчився, керувало понад 200 експертів. У їхньому рапорті вміщено висновки та рекомендації, які в більшості стосуються невійськових справ. Голова Бюро національної безпеки Станіслав Козєй заявив, що результатом роботи експертів буде так звана біла книга – документ, який служитиме поширенню знання про безпеку. Наступний крок – це опрацювання нової стратегії національної безпеки.

– Уряд повинен у першому півріччі 2013 року опрацювати проект, на основі якого президент оголосить новий документ – Стратегію національної безпеки. Зараз обов'язковим є документ з 2007 року. 6 років – це якраз відповідний час, щоб новелізувати державні документи, – сказав генерал Станіслав Козєй.

У планах також зміна системи командування. Будуть створені два стратегічні командування: генеральне – керуватиме армією на щодень, та операційне – буде відповідальним за місії в часі миру, а під час війни керуватиме всіма збройними силами.

www.uanato.info, 21 січня 2013 року

Україна готова відправити «Гетьмана Сагайдачного» на боротьбу з піратами

Україна підтверджує готовність направити фрегат «Гетьман Сагайдачний» для участі в операції Євросоюзу з протидії піратству «АТАЛАНТА».

Про це заявив у Брюсселі начальник Генерального штабу - головнокомандувач Збройних сил України генерал-полковник Володимир Замана, повідомляє пресслужба Міністерства оборони.

«Україна готова направити фрегат «Гетьман Сагайдачний» з вертольотом і оглядовою командою на борту для участі в операції ЄС з протидії піратству «АТАЛАНТА» після виконання завдань в операції «Океанський щит» наприкінці 2013 року», - сказав Замана.

За його словами, зараз триває робота з підготовки екіпажу і корабля до участі в операції, спільно з МЗС України опрацьовується відповідна технічна угода.

У рамках візиту генерал-полковник Замана зустрівся з новопризначеним головою Військового комітету ЄС, генералом Повітряних сил Франції Патріком де Розьє, який висловив задоволення результатами оперативного чергування сил і засобів ВР України у складі бойової тактичної групи ЄС «Хелброк» (Греція, Болгарія, Румунія, Кіпр).

«Укрінформ», 17 січня 2013 року

Пріоритети польської зовнішньої політики незмінні

Європейський Союз і НАТО залишаються пріоритетами польської зовнішньої політики. Не менш важливою буде Східна Азія – в уряді відбулася дискусія стосовно зовнішньополітичних цілей. За словами експертів, Польща не є наддержавою, тому цілі зовнішньої політики обов'язково мають бути обмеженими конкретним районом і Європейським Союзом.

Одним із найголовніших напрямків зовнішньої політики Польщі є добрі відносини зі східними сусідами. Основні принципи зовнішньої політики Польщі описані в урядовому документі з березня минулого року.

www.polradio.pl, 24 січня 2013 року

NATO SCOPE 2013

Kard. Józef Glemp 1929 - 2013

Odszedł wspaniały Człowiek Kościoła i Człowiek Dialogu – kardynał czasów wielkich przemian historycznych w Polsce. Łączymy się z Polakami w żałobie i modlitwie za zmarłego Prymasa Kardynała Józefa Glempa.

Katolicy dołączyli do maratonu charytatywnego

Wołyńska Rada Kościołów po raz ósmy zorganizowała coroczny świąteczny maraton charytatywny „Bóg bogaty w miłosierdzie", który ma na celu pomoc dzieciom sierotom.

Maraton tradycyjnie odbywał się w czasie Świąt Bożego Narodzenia, w tym roku – 17 stycznia, w Wołyńskim Obwodowym Państwowym Akademickim Teatrze Muzyczno-Dramatycznym imienia Tarasa Szewczenki. Mieszkańcy miasta i obwodu mieli okazję oglądać go na żywo, bo koncert był transmitowany na kanale telewizyjnym «Nowy Wołyń».

Szczytny cel zjednoczył wszystkie wyznania chrześcijańskie i pokazał jedność w pomocy dzieciom sierotom.

Coroczny świąteczny maraton charytatywny „Bóg bogaty w miłosierdzie", pragnie pomóc dzieciom osieroconym i tym, którym brakuje opieki rodziców oraz dzieciom z ubogich rodzin. Telemaraton promuje ideę miłosierdzia, miłości bliźniego i wzrost wartości chrześcijańskich. W minionych latach pomoc uzyskało około 500 osób i organizacji.

Według pani prezes obwodowej organizacji Stowarzyszenie Czerwonego Krzyża Ukrainy Walentyny Pryszko, w ciągu jednego dnia zebrano 93 tysiące 392 hrywny.

Tetiana ZUBRYK

Do uwagi zainteresowanych, zbiór kosztów potrwa do 1 marca bieżącego roku. Przekazać je można na konto bankowe:
nr 26049000000035
PAT «Ukrsocbank»
MFO 300023
Kod podatkowy 02940115
Wołyńska obwodowa organizacja Stowarzyszenie Czerwonego Krzyża Ukrainy.

Католики долучилися до благодійного марафону

Волинська Рада Церков увосьме провела щорічний Різдвяний благодійний марафон „Бог багатий милосердям", що має на меті допомогти дітям-сиротам.

Марафон традиційно відбувся під час різдвяних свят, цьогоріч – 17 січня, у Волинському обласному державному академічному музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка. Його мали змогу побачити у прямому ефірі жителі міста та області, адже транслювався концерт на телеканалі «Нова Волинь».

Задля благородної мети об'єдналися усі конфесії християнства і продемонстрували єдність у допомозі дітям-сиротам.

Щорічний Різдвяний благодійний марафон „Бог багатий милосердям" має на меті допомогти дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та іншим малозабезпеченим верствам населення. Телемарафон пропагує ідеї милосердя, любові до ближнього, піднесення християнських цінностей. За минулі роки допомогу отримали близько 500 осіб та організацій.

Як розповіла голова обласної організації Товариства Червоного Хреста України Валентина Пришко, упродовж одного дня було зібрано 93 тисячі 392 гривні.

Тетяна ЗУБРИК

До речі, збір коштів триватиме до 1 березня нинішнього року. Переказати їх можна на розрахунковий рахунок:
№ 26049000000035
ПАТ «Укрсоцбанк»
МФО 300023
код ЄДРПОУ 02940115
Волинська обласна організація Товариства Червоного Хреста України.

W Łucku utworzono „żywy" łańcuch

Co roku 22 stycznia w Dniu Jedności Ukrainy w wielu miastach naszego kraju, ludzie tworzą „żywy" łańcuch, będący symbolem jedności narodu ukraińskiego.

Czwarty rok z rzędu, mieszkańcy Łucka dołączyli się do społecznej akcji „Żywy Łańcuch Jedności". Akcja rozpoczęła się o 16.00 na placu Teatralnym przy pomniku Łesi Ukrainki. Wzięło w niej udział około 200 osób w różnym wieku. Ze względu na niewielką liczbę uczestników, nie udało się utworzyć łańcucha do pomnika Tarasa Szewczenki, jak wcześniej zaplanowano. Każdy z uczestników miał ukraińską narodową symbolikę, nie tylko flagi i wstążki, ale także body art w kolorach narodowych. Mimo zimna wszyscy mieli dobry nastrój, śpiewali ludowe i patriotyczne piosenki.

Po utworzeniu symbolicznego łańcucha, uczestnicy akcji wrócili pod pomnik Łesi Ukrainki. Zgromadzonych przywitał Mykoła Tomenko – zastępca prezesa partii „Batkiwszczyna". Na zakończenie rozwinięto wielką, niebiesko-żółtą flagę i zaśpiewano Hymn Państwowy Ukrainy.

„Żywy Łańcuch Jedności" odbył się z okazji 94-lecia ogłoszenia Aktu Zjednoczenia dwóch państw – Ukraińskiej Republiki Ludowej i Zachodniej Ukraińskiej Republiki Ludowej. To coroczne przedsięwzięcie, odbywa się także na znak pamięci o wydarzeniach 21 stycznia 1990 roku, kiedy to Ukraińcy „żywym" łańcuchem połączyli Kijów i Lwów.

Anneta KLIMISZYNA

У Луцьку створили «живий» ланцюг

Щороку 22 січня, в День соборності України, у багатьох містах нашої держави люди створюють «живі» ланцюги, як символ єднання української нації.

Четвертий рік поспіль мешканці Луцька приєдналися до громадської акції «Живий ланцюг єднання». Акція почалася о 16.00 на Театральному майдані міста, біля пам'ятника Лесі Українці. До неї долучилося близько двохсот людей різного віку. Через невелику кількість учасників не вдалось сформувати ланцюг до пам'ятника Тарасові Шевченку, як було заплановано. Кожен учасник мав українську символіку, не лише прапори та стрічки, а й патріотичний бодіарт. Не дивлячись на холодну погоду, всі мали чудовий настрій, співали народні та патріотичні пісні.

Після створення символічного ланцюга, учасники акції повернулися до пам'ятника Лесі Українці. Зі словами привітання перед присутніми виступив Микола Томенко – заступник голови партії ВО «Батьківщина». Після цього, на завершення дійства, учасники розгорнули великий синьо-жовтий прапор та виконали Державний гімн України.

Громадська акція «Живий ланцюг єднання» відбулася з нагоди 94-ї річниці з дня проголошення Акту Злуки – возз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки. Щорічне дійство в цей день проводиться на знак пам'яті про події 21 січня в 1990 року, коли українці з'єднали «живим» ланцюгом Київ та Львів.

Аннета КЛІМІШИНА

PRACA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
Апаратник термічного оброблення ковбасних виробів	1 500	обов'язки апаратника термічного оброблення ковбасних виробів
Архітектор	1 500	Розробка архітектурно-будівельної частини проектів. Підготовка технічних завдань на розробку архітектурних рішень.
Бармен	1 400	виконувати роботу бармена з обов'язками офіціанта, ресторан «Золотий дракон» по вул. Ветеранів, 1А
Бармен	1 240	Робота в прем'єр-кафе «Гільдія» по вул.Л.Українки, комунікабельність, знання касового апарату
Бармен	1 300	робота в ресторані «Ортеол»
Бармен	1 500	Робота в барі «Агдаш» с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня, надається безкоштовне харчування, звертатися за тел. 0502758486
Бетоняр	1 147	Будівництво культових споруд, житлове будівництво, Спецодягом забезпечується.Оплата праці відрядна
Бетоняр	1 230	робота на будівництві житлового будинку,наявність посвідчення
Бухгалтер	2 500	обов'язки бухгалтера, знання ПК, 1С «Підприємство», обов'язкове знання податкового обліку
Бухгалтер	3 500	провідний бухгалтер з обліку основних засобів у галузі енергопостачання, знання «1-С Бухгалтерія»(7,8 версії)
Бухгалтер-ревізор	1 500	проводення ревізії на складах сільськогосодарської техніки в філіалах підприємства
Водій автотранспортних засобів	1 300	дійснення пасажирських маршрутних перевезень автобусом «Богдан» в межах міста,Графік роботи: чергування 2-х змін з 6.00 до 13.00/ з 15.00 до 23.00
Водій автотранспортних засобів	1 400	здійснення пасажирських перевезень на атобусі «ПАЗ-32054», графік роботи:зміни чергуються через день з 5.30 до 10.00/ з 10.00 до 19.00
Водій автотранспортних засобів	1 500	перевезення працівників підприємства по мірі необхідності по м.Луцьку, можливі відрядження по Волинській області, м.Київ
Водій автотранспортних засобів	2 000	поїздки в межах України та міжнародні перевезення(бажано наявність досвіду у поїздках по території Європи), робота на автомобілі «DAF- AE45LF», на співбесіду попередньо домовлятись за телефоном 0958962834
Водій автотранспортних засобів	1 500	робота водієм автотуса «ЛАЗ»,режим роботи з 9 до 17 години.
Водій автотранспортних засобів	1 700	робота на автомобілі «Валдай» та «Камаз»
Водій автотранспортних засобів	1 150	робота на автомобілях «VOLVO»,»SCANIA»,мати допуск до пепевезення небезпечних вантажів,відрядження по Україні.
Водій автотранспортних засобів	1 150	робота на автомобілях «МАЗ»,м. Дубно,м.Вінниця.
Водій автотранспортних засобів	1 600	робота на вантажному автомобілі DAF XF95, причіп рефрижератор, поїздки по Україні та Європі
Водій автотранспортних засобів	1 500	робота наавтомобілях ГАЗ.,МАЗ.,ФАБ., в с.Жидичин,відрядження по Україні.
Водій тролейбуса	2 165	обов'язки водія тролейбуса
Геодезист	2 000	знання програми Autocad, виконання робіт із землеустрою
Гідротехнік	1 500	Вміння працювати зі зрошувальною технікою, організовувати роботу, мати інжернерні здібності щодо функціювання меліоративних робіт.
Головний бухгалтер	2 000	знання 1-С бухгалтерії,версія 7, домовитись про співбесіду за тел.770144 (Мирослава Георгіївна)
Двірник	1 147	прибирання території, спецодяг видається
Друкар флексографічного друкування	1 700	нанесення малюнку на поліетиленову плівку, піднімання рулонів з поліетиленовою плівкою
Електрогазозварник	1 300	Вміння варити на бору, без шкідливих звичок, виготовлення церковної утвари
Електрогазозварник	1 150	обов'язки електрогазозварника, робота в автомобільник боксах, ремонт автобусів
Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1 200	Промислове будівництво, вміння зварювання за методом №135, №136(швів, арматури, труб). Навички читання креслень. Робота на напівавтоматичних машинах.
Електромонтажник-налагоджувальник	1 200	відповідальність
Електромонтер з ремонту та монтажу кабельних ліній	1 897	обов'язки електромонтера з ремонту та монтажу кабельних ліній
Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 800	обслуговування промислового обладнання (легка промисловість), графік роботи тиждень через тиждень
Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 147	ремонт та обслуговування електроустаткування, 3 група допуску (до 1000 Вт)
Електромонтер контактної мережі	1 740	обов'язки електромонтера контактної мережі
Інженер з охорони навколишнього середовища	850	обов'язки інженера з охорони навколишнього середовища, на період відпустки по догляду за дитиною до 6 років
Інженер з проектно-кошторисної роботи	1 500	розробка кошторисної документації
Інженер з ремонту	1 520	обов'язки інженера (електромеханіка) з ремонту офісної техніки
Інженер-будівельник	1 400	знання програм «АВК-5», «AutoCacl»
Інженер-землевпорядник	2 000	знання програми Autocad,ГІС,виконання геодезичної зйомки,навички роботи з тахеометром
Інженер-програміст	2 000	знання основ програмування, комп'ютерних систем, бухгалтерія 1С, версія 8.2
Касир торговельного залу	1 400	направляти на співбесіду в торговий центр»Луцьк» пр.Волі ,1,попередньо телефонувати про зустріч.
Касир торговельного залу	1 200	Робота в одну зміну два дні через два дні звертатись в магазин «ВІО ковбаси» по вул. Федорова, 5. попередньо телефонувати
Комплектувальник меблів	1 500	робота на складі «МЕБЛІ-НОВА», вул.Рівненська,44, знання складових частин меблів
Кондитер	1 300	робота в кондитерській ресторану «Ортеол»
Кондитер	1 185	робота в магазині «Вопак» за адресою Київський м-н, 11
Кондуктор громадського транспорту	1 270	обов'язки кондуктора громадського транспорту
Косметик	1 147	попередньо домовитись про співбесіду з Бігун Оксаною Петрівною 0501304633, навики візажу,знання нових тенденцій в косметології
Кухар	1 400	направляти на співбесіду в торговий центр «Луцьк»,попередньо телефонувати про зустріч.
Кухар	1 220	Робота в прем'єр -кафе «Гільдія» по вул.Л.Українки, 37, холодні закуски оклад +4% премія
Кухар	1 300	робота в ресторані «Ортеол»
Кухар	1 500	Робота в барі «Агдаш» с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня, надається безкоштовне харчування, звертатися за тел. 0502758486
Листоноша (поштар)	1 325	обов'язки листоноші, матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання (40-й квартал)
Лицювальник-плиточник	1 230	робота на будівництві житлового будинку
Майстер з експлуатації устаткування газових об'єктів	2 000	проведення технічного нагляду устаткування у галузі постачанн я енергоносіїв(газове господарство)
Маляр	1 147	Будівництво та ремонт культових споруд, житлове будівництво, спецодягом забезпечується. Оплата праці відрядна
Маляр	2 000	покраска автобусів, тролейбусів та їх складових, робота в малярному цеху
Манікюрник	1 800	мережа манікюрних студій «Експрес Манікюр»,можна після курсів,бажання навчатися, попередньо телефонувати
Машиніст екскаватора	1 147	навики роботи на гідравлічному екскаваторі Fiat-Hitachi, наявність посвідчення тракториста
Машиніст паперороб-ної (картоноробної) машини (сіткар)	2 000	графік роботи доба через дві з 8.00 до 20.00/ з 20.00 до 8.00, можливе навчання на робочому місці
Менеджер (управитель) з постачання	2 500	робота в офісі, в телефонному режимі, графік з 9.00 по 18.00, знання 1С Бухгалтерії
Менеджер (управитель) із збуту	1 400	менеджер зі збуту запасних автозапчастин з корпоративного продажу, досконале знання будови авто, орієнтація в автозапчастинах, впевнений користувач ПК
Менеджер (управитель) із збуту	1 300	обов'язки менеджера із збуту ковбасних виробів, наявність власного автомобіля
Механік	1 200	ремонт автотракторної техніки с/г призначення, здійснення керівництва та контролю, організаційні здібності
Механік груповий	2 150	обслуговування обладнання картоноробної галузі, графік роботи з 8.00 до 17.00
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 230	робота на будівництві житлового будинку
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 230	робота на будівництві житлового будинку
Монтажник зв'язку-кабельник	1 147	встановлення та обслуговування інтернету
Муляр	1 147	Житлове будівництво, будівництво та ремонт культових споруд Оплата праці відрядна
Муляр	1 230	робота на будівництві житлового будинку
Начальник відділення зв'язку	1 810	можливе навчання, знання касового апарата
Оператор заправних станцій	1 500	обов'язки помічника оператора автозаправної станції, прибирання території; робота сутки через троє
Оператор котельні	1 700	робота у котельні на твердому паливі, графік роботи доба через дві з 8.00 до 20.00/ з 20.00 до 8.00, наявність посвічення
Оператор фарбувально-сушильної лінії та агрегата	1 500	робота з порошковою фарбою, знання процесів миття та сушіння
Офіціант	1 147	обов'язки офіціанта
Офіціант	1 200	робота в кафе «Космос»
Офіціант	1 400	робота в міні-маркеті за адресою пр-т Волі, 29а
Офіціант	1 300	робота в ресторані «Ортеол»
Офіціант	1 147	робота в ресторані Піраміда, можливе стажування
Підсобний робітник	1 147	виконання підсобних робіт в структурних підрозділах підприємства, спецодяг видається
Підсобний робітник	1 147	Житлове будівництво, будіництво культових споруд.Оплата праці відрядна
Полірувальник (механічне оброблення металів)	1 300	Полірування виробів з латуні, церковних виробів, режим роботи з 8.00 до 17.15
Пресувальник паперо-робної (картоноробної) машини	1 600	графік роботи доба через дві з 8.00 до 20.00/ з 20.00 до 8.00, можливе навчання на робочому місці
Прибиральник службових приміщень	1 147	робота в ресторані «Ортеол»
Прибиральник територій	1 147	прибирання території, довідка МСЕК(загальні захворювання)
Продавець непродовольчих товарів	1 500	торгівля меблями, знання складових частин меблів
Продавець продовольчих товарів	1 300	магазин «М»ясна точка» (район ДПЗ), направляти Ковельська,2 каб.301(вхід з двору, 3-поверх-відділ кадрів)
Продавець продовольчих товарів	1 500	направляти на співбесіду в маг.»Мінімаркет»,пр.Волі,29,режим роботи сутки через троє.
Продавець продовольчих товарів	1 500	Направляти на співбесіду в магазин «Атотовари» районі 13 школи,продаж продовольчої групи товарів,режим роботи з 9до 18 години.
Продавець продовольчих товарів	1 500	Робота в с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня, звертатися за тел. 0502758486
Продавець-консультант	1 150	продаж автозапчастин, зання автомобілів, ринку транспорту, впевнений користувач ПК
Різальник паперу, картону та целюлози	1 800	робота у цеху з виготовлення картону,графік роботи доба через дві з 8.00 до 20.00/ з 20.00 до 8.00, можливе навчання на робочому місці
Робітник з комплексного обслуговування й ремонту будинків	1 172	Обрізання дерев, ремонтні роботи в приміщенні та на подвір'ї, сантехнічні роботи, ремонт та технічне обслуговування опалення, водопостачання, каналізації, вентиляції та іншого обладнання.
Розмелювач (виробництво паперу та картону)	1 500	робота у цеху з виробництва картону графік роботи доба через дві з 8.00 до 20.00/ з 20.00 до 8.00, можливе навчання на робочому місці
Слюсар з експлуатації та ремонту газового устаткування	1 500	нагляд за газовим устаткуванням,здійснення ремонту

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярощука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki

ogłaszają

VI Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

organizatorzy konkursu ubiegają się o patronat
Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku
Mera Miasta Łuck
Prezydenta Miasta Lublin
Patronat medialny – „Monitor Wołyński"

Założenia ogólne

1. VI Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się w dniu 15 marca 2013 r. o godz. 14.00 czasu ukraińskiego. O miejscu prowadzenia konkursu zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczona dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.
2. Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonań twórczych.
3. Laureaci Konkursu wytypowani podczas eliminacji w Łucku wezmą udział w VI Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się w dniach 26–28 kwietnia 2013 r. w Łucku albo w Lublinie (Polska). O miejscu prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie.
4. Laureaci V Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w VI Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa bez udziału w eliminacjach konkursowych
5. W razie prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Polsce, laureatom delegowanym z Ukrainy organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.
6. W razie prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Lublinie, laureaci VI Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy w celu uzyskania wizy do Polski na 2 tygodnie przed wyjazdem (najpóźniej – w dniu 12 kwietnia 2013 r.) muszą posiadać ważny paszport zagraniczny.
7. W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych nagrodzonych laureatów, wyróżnionymi posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim. **Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję** (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);
- **zgłoszenie odbywa się do dnia 12 marca 2013 r**. poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne
- Zgłoszenia przyjmują Sofia Muliar (tel. +38 0979874574) oraz Natalija Katrencikova (e-mail anata11@mail.ru)

Kategorie konkursu:

A. TURNIEJ RECYTATORSKI

1. Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie w całości lub fragmentach lub 1 utwór poetycki i fragment prozy z **literatury polskiej** prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;
2. O jakiejkolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;
3. Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні
Товариство польської культури на Волині ім. Тадеуша Костюшка

оголошують

VI Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

організатори конкурсу клопочуться про патронат
Генерального консула Республіки Польща у Луцьку
Луцького міського голови
Президента міста Люблін
Медійний патрон – «Волинський Монітор»

Загальні засади

1. VI Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України відбудеться **15 березня 2013 р.** о 14.00 год. за київським часом. Про місце проведення конкурсу зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше. Даний конкурс – це відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.
2. Метою конкурсу є популяризація польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співставлення творчих досягнень.
3. Лауреати, відібрані під час конкурсу в Луцьку, візьмуть участь у VI Польсько-українських зустрічах майстрів слова у Любліні (Польща), які відбудуться 26-28 квітня 2013 р. у Луцьку або Любліні. Про місце проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше.
4. Лауреати V Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у VI Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.
5. У разі проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова у Польщі, лауреатам, делегованим з України, організатори гарантують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування у Польщі.
6. У разі проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова у Польщі, делеговані до Любліна лауреати VI Декламаторського конкурсу польської поезії і прози для мешканців України, за 2 тижні до фіналу (найпізніше – 12 квітня 2013 р.) повинні мати дійсний закордонний паспорт (для отримання візи).
7. Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсі, котра матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі

- мати повні 15 років;
- підготувати репертуар, якого даний учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури на польській або українській мові. **Виконавець може представляти лише одну інституцію** (наприклад, навчальний заклад, будинок культури чи клуб);
- **заява для участі відбувається до 12 березня 2013 р.** шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або за телефоном);
- **заяви приймають** Софія Муляр (тел. +38 0979874574) та Наталія Катренчікова (e-mail anata11@mail.ru)

Конкурсні категорії

А. ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ ТУРНІР

1. Репертуар учасників має складатися з 2 поетичних творів чи їх фрагментів, або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози з **польської літератури** на польській чи українській мові;
2. Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів;
3. Загальний час виконання не може перевищувати 6 хвилин.

Увага: Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до його виключення зі списку учасників конкурсу, котрі оцінюються.

Olimpiada Literatury i Języka Polskiego

Szanowni Państwo!

Konsulat Generalny RP w Łucku zaprasza wszystkich zainteresowanych do wzięcia udziału w XLIII Olimpiadzie Literatury i Języka Polskiego. Zawody okręgowe odbędą się 16 lutego 2013 roku* w siedzibie konsulatu o godz. 9.15 (Łuck, ul. Dubniwska 22b).
W celu zgłoszenia uczestnika Olimpiady, należy wypełnić formularz zgłoszenia (w załączeniu) i przesłać mailowo: karolina.golubiewska@msz.gov.pl do 11 lutego.
Regulamin Olimpiady oraz lista lektur znajdują się na oficjalnej stronie Olimpiady Polonistycznej, organizowanej przez Instytut Badań Literackich PAN na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej pod adresem:
www.olijp.pl/olimpiada-poza-polsk/biaoiru-estonia-otwa-ukraina
Serdecznie zapraszamy do udziału.

*W przypadku zgłoszenia się dużej ilości osób, część ustna Olimpiady odbędzie się 17 lutego 2013 r.

Dofinansowano przez Konsulat Generalny RP w Łucku ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej

Monitor Wołyński

Założyciel/Засновник - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny:/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталя ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Wołodymyr CHOMYCZ/Володимир ХОМИЧ

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK, Wiktor JARUCZYK
Redaktor techniczny: Wołodymyr CHOMYCZ
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander ŚWICA
Tłumaczenia: Świtłana PYZA, Natalia DENYSIUK, Wiktoria ORZEŁ

Головний редактор: Валентин ВАКОЛЮК
Літературний редактор: Віктор ЯРУЧИК
Технічний редактор: Володимир ХОМИЧ
Відповідальний редактор: Олександр СВІЦА
Переклад: Світлана ПИЗА, Наталя ДЕНИСЮК, Вікторія ОРЖЕЛ

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул.Крилова 5/7
tel/fáks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідоцтво про реєстрацію ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 р.
Тираж: 5000. Замовлення: 607
Друк - Волинська обласна друкарня: Луцьк, пр.Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3